

KOMMUNISTISK POLITIK

Raketter foran den amerikanske ambassade 14.02.03

**AFVÆBN
USA!**

Nr. 5

7. årg.
2003

**1. marts -
14. marts**

Støttepris 12 kr.

TEMA: HVORFOR USA VIL I KRIG

- På tærsklen til krig s. 2 ● En verden imod USAs krig s. 3 ●
- Skoleelever mod krig s. 4 ● Palæstinensere som bombeskjold s. 5 ●
- Kraftigt reallønsfald s.6 ● Fagligt initiativ mod krig s. 8 ● 15/2: Hilsen fra DK s. 10 ●
- Verden sagde: Ikke i vores navn s. 12 ● Verdenskoalition mod krig s. 14 ●
- Krigstransporter stoppet s. 15 ● At leve som brødre eller dø som idioter s. 16 ●
- USAs aggression mod Irak s. 19 ● 50-året for Stalins død s. 21 ●
- Debat s. 22 ● Den virkelige fredspligt! s. 24

På tærsklen til krig

KOMMUNISTISK POLITIK

Disse dage leverer anskuelsesundervisning i, hvordan en imperialistisk røverkrig, som alene USA og Israel ønsker, bliver til brutal virkelighed på trods af en hel verdens protester.

Den amerikanske supermagt anvender hele repertoire af midler: trusler, diktat, pression, militært og økonomisk tryk, argumenter og pseudoargumenter og et propagandaapparat, der langt overgår, hvad der stod til Hitlers rådighed.

Bush og de amerikanske monopoler vil have krig for at bemægtige sig den irakiske olie og kontrollere hele det strategisk vigtige Mellemøsten. Israel vil have krig for at forhindre en fredsftale med palæstinenserne, bygge videre på den zionistiske drøm om et Storisrael – og for varigt at svække de arabiske fjender.

Tony Blair er med på vognen som den mindre partner, fordi den anglo-amerikanske alliance har

givet det gamle britiske kolonirige, der engang beherskede verden, endnu en frist på livet, og fordi UK ikke vil have en europæisk union, der styres af Tyskland og Frankrig ...

Hvorfor Anders Fogh og hans regering af udstoppe skurke vil være med: Fordi de plejer de udslagsgivende danske monopolars interesser – og fordi A.P. Møller, der får styrtende med penge af den amerikanske hær for sine bidrag, tjener tykt både på krig og olie.

Den allerede historiske globale aktionsdag den 15. februar viste, at alle folkene i verden ikke ønsker denne krig. Ingen regering kan sige: Vi fører den i folkets navn. For folkene har utvetydigt sagt: IKKE I VORES NAVN.

15-30-50 millioner på gaderne verden over: Aldrig er noget lignende set i en globalt rullen protest med døgnnet kloden rundt.

Den gigantiske folkelige protest har sat regeringerne under pres: Et flertal af landene i FN – herunder hele den såkaldt alliancefri bevægelse, som omfatter de fleste lande – har sagt nej til USA's krig. USA's mulige supermagtsrivaler – EU med Tyskland og Frankrig som kerne, Rusland

og Kina vil ikke have krigen, fordi de ved, at den også har som mål at sikre USA globale herredømme på bekostning af deres lige så imperialistiske interesser,

Et flertal i FN er imod krigen og har udtrykt det – og alligevel tyder alt på, at den kommer, og at den kommer meget snart, fordi USA vil have den.

Hele verden ved, hvad denne krig handler om. Hele verden ved, at faren for verdensfreden først og fremmest udgår fra et USA, der er rustet til tænderne med masseødelæggelsesvåben af enhver tænkelig art, og som ikke vil undertegne internationale traktater om at afskaffe dem, men ikke betænker sig på at bruge dem.

Hvad vi er vidner til er et enormt forudkalkuleret masse-mord på uskyldige irakere, en krigsforbrydelse af gigantisk format, hvis ansvarlige historien vil fordømme, som den ved Nürnberg-domstolen fordømte Hitler-regimet og dets håndlangere. Vi er vidner til at illusionerne om USA som 'fredens' og 'demokratiets beskytter' bryder sammen og afløses af en forståelse af, at USA med alle midler forfølger imperialistiske profitinteresser – på tværs af international lov, menneskerettigheder og al anden fernis. Vi bevidner, at FN ikke er i stand til at varetage sin vigtigste funktion: at forhindre krig, fordi supermagten USA har en dominerende rolle og kan presse langt de fleste regeringer i verden – kapitalistiske udbytteregeringer – til at følge sit diktat.

Konsekvenserne af en krig vil blive umådelige, og der bliver aldrig nogen tilbagevenden til før. Efter 11. september har USA valgt krigens og aggressionens vej som hovedvejen til at styrke sin globale monopolstilling, sit verdensherredømme. Efter Afghanistan kommer Irak. Efter Irak? Men det kommer. Bush har erklæret verden 'uendelig krig', han har en liste på op til 60 stater, der kan føres krig mod. Pentagon udarbejder på samleband planer for de nye krige: Senest en krig mod Nordkorea, en plan ifølge hvilken en million mennesker vil blive slået ihjel på krigens første dag.

Det er vanvid. Og dette vanvid behersker verden.

Men som en kommentator bemærkede i forbindelse med den globale protestdag mod krig: Der findes ikke én, men to supermagter i verden: USA – og folkene. Den sidste supermagt er først nu begyndt at erkende og vise sin styrke.

Redaktionen 25. februar 2003

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Adresse

c/o Oktober Forlag
Willemoesgade 58 E,
2100 København Ø.
Tlf. 35 43 49 50.
Fax 35 43 49 59.
e-mail:
apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Hverdage 15 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's Homepage:
home8.inet.tele.dk/oktober
APK's Homepage/
Netavisen:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 175 kr.
År (26 nr.) 300 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 7. marts 2003

En verden imod USAs krig

Den 15. februar fik over halvtredstusinde danskere – med forskellige ideologiske og politiske opfattelser i øvrigt – samlet sig om et fælles krav: INGEN KRIG MOD IRAK og INGEN DANSK KRIGSDELTAGELSE. De bidrog til at Danmark var med i den kæde af millioner og atter millioner mennesker verden over, som demonstrerede denne dag for at stoppe Bush & Co. – og som skrev historie, fordi de viste, at den vigtigste modmagt mod supermagten USA og den katastrofale krigskurs, den har påtvunget verden, eksisterer: folkene selv, som er mod krig, for fred, mod imperialistisk røveri og udplyndring, for retfærdighed, for social fremgang.

Eksistensen af en ny politisk massebevægelse mod krig verden over er en realitet. Der bliver ofte draget sammenligninger med Vietnam-bevægelsen i 60erne og 70erne, og der eksisterer også lighedspunkter. Men der er en anden historisk sammenligning, som er mere nærliggende, og en anden historisk parallel, der bør drages: det er til 30erne og 40erne i det sidste århundrede, hvor folkefronten mod fascisme blev udviklet, da Hitlertyskland og dens allierede slavebandt deres egne befolkninger, knægtede den politiske opposition og fagbevægelsen, satte racismen i system og indledte en militær kamp om erobring af verdensherredømmet.

Den imperialistiske krig mod Vietnam og Indokina havde dybtgående konsekvenser og radikaliserede en hel generation af unge verden over – ikke mindst i de imperialistiske lande selv. Men den nuværende krig, som George W. Bush's USA har indledt, er ikke en trods al sin alvor blot en regional konflikt, men i ordets egentligste betydning en global konflikt, en global krig.

En krig, hvis udfald vil være bestemmende for klodens skæbne i årtier fremover, langt langt ind i dette århundrede.

Ikke et land, ikke et eneste folk, er uberrørt af den globale krig, som Bush indledte efter 11. september 2001 som en

'krig mod terror' med besættelsen af Afghanistan – men som i realiteten er USA's og den rige verdens krig mod den fattige verden, de riges krig mod de fattige. Den har styrket og oprustet de reaktionære kræfter i alle lande – og indledt et felttog mod den politiske protest og alle organiserede kræfter for fred og fremskridt. Ingen må tage fejl: På trods af al snakken om og den reelle eller opreklamerede fare fra 'islamisk fundamentalisme' og 'terrorisme' er det ikke den, som de herskende frygter. Hvad de frygter mest er den magt, som viste sig i hovedstæder og provinsbyer i mere end 75 lande verden over den 15. februar: folkenes magt, folkemasserne. Deres største frygt er arbejderklassen i

aktion – og en bevidst arbejderklasse, en arbejderklasse ledt af ideen om et nyt, socialistisk samfund, af forståelsen for nødvendigheden af et revolutionært opgør med imperialismen og monopolerne, med de gangstere og røvere, som er verdens herrer i dag. En arbejderklasse og folk, som ledes af kommunistiske partier: Det er magthavernes mareridt – som de troede en gang for alle at have undsluppet med murens fald. Vi marxist-leninister har ofte sagt, at hvad der dengang faldt ikke var socialismen, men at det var den moderne revisionisme, som havde spillet fallit, og som viste sig at bane vejen for råkapitalismen og monopolernes uindskrænkede diktatur.

USA's 'nye verdensorden' og den imperialistiske globalisering lovede fri-

hed, demokrati, fremgang og stadig større velstand for folkene. Siden den første Golfkrig – den første krig i den 'ny orden' – er tingene kun gået tilbage for det store flertal: Den globale fattigdom er blevet endnu større – de globale uligheder endnu mere iøjnefaldende og mærkbare. 'Demokrati' og 'menneskerettigheder' er som slagord blevet afløst af indskrænkning af demokratiet, uhammet reaktion. Den påståede fremgangsrig kapitalisme er grebet af en dyb krise, som folkene betaler. Og freden er afløst er permanent krig.

Alt det er den politiske og sociale baggrund for de gigantiske protester den 15. februar. Uanset udfaldet af krigen mod Irak vil denne udvikling fortsætte. Supermagten USA satser højt: Det globale herredømme, også kaldet 'Det ny amerikanske århundrede'. Men det har i bestræbelserne på at vinde kontrol med alt og alle og bemægtige sig alle ressourcer udfordret endnu en stormagt: folkene. Det kan opkøbe, bestikke eller true enhver kapitalistisk regering til at følge med eller holde kæft. Det kan hverken opkøbe eller bestikke folkene, og de lader sig ikke kue af trusler eller af undertrykkelse og krig.

Danskerne har oplevet en regering, der har deponeret sin selvstændighed hos USA, og en 'opposition', der har deponeret den hos FN's sikkerhedsråd. Den har set FN's 'magtesløshed', NATOs eksistenskrise og EU's splitelse. Nogle ser hen til EU med Frankrig og Tyskland i spidsen som starten på noget historisk nyt: en ny 'moralisk stormagt'. Det er også en illusion – i strid med alle historiske erfaringer, logik og analyse.

Den nye kraft ligger et helt andet sted: i den virkelige magt, som tegnede sig den 15. februar 2003. Hos folkene, som kæmper for en anden verden. For en verden uden imperialistiske supermagter og supermagtssammenrotninger. For socialisme i deres eget land – og for en socialistisk verden.

INGEN KRIG MOD IRAK
indkalder til
DEMONSTRATION
MOD KRIGEN

International demonstrationsdag

Lørdag den 15. marts kl. 12
Den amerikanske ambassade
Derefter march til Forsvarsmi-
nisteriet

VIGTIGE DATOER
for krigsmodstanden

1. marts

Global antikrigskonference i London for de nationale koalitioner bag 15. februar.

Lokale aktioner i USA og i mange andre lande. København: Aktivitetsseminar 'Unge mod Irak-krig'

5. marts 2003

Skoleelever og studerende:
International protestdag mod krig

I USA og andre lande: Undervisningsboykot og aktioner, møder og demonstrationer. I København og andre steder i landet er planlægningen i gang. Tag initiativ på din skole eller uddannelsessted.

8. marts - Kvindernes internationale kampdag

Overalt i verden vil kampen mod krigen blive sat i centrum – og solidariteten med de irakiske kvinder og børn. Også i Danmark forberedes markeringer og demonstrationer.

15. marts

Demonstrationsdag mod Irak-krig. Int. ANSWER, USA, indkalder til hastedemonstration ved Det Hvide Hus. I Grækenland mødes EU's krigsministre: Stordemonstration!

Folkeskoleelever mod krig

Københavnske skoleelever mod krig: Rådhuspladsen 20.02.03

1.000-1.500 elever fra de ældste klasser i 20 københavnske folkeskoler nedlagde undervisningen for at protestere mod Irak-krig den 20. februar. Klokken 12 gik demonstrationen i gang på

Rådhuspladsen i en fantastisk stemning.

Her talte Osama fra elevrådet på

Kirsebærhavens skole (*billedet*), der tog initiativ til demonstrationen. Også Dorte Grenaa og Helge Bo Jensen fra 'Ingen krig mod Irak' talte. Fra Rådhuspladsen marcherede man til Christiansborg for at aflevere budskabet:

Ingen dansk krigsdeltagelse.

Danmarks længste fredsmarch!

Danmarks længste fredsmarch FRA AALBORG TIL KØBENHAVN startede ONSDAG DEN 19/2 08.30. Turen gik til København i fem etaper med ankomst SØNDAG DEN 23/2 til den amerikanske ambassade. Her talte Kristian Klausen, Fedtebrødre For Fred, Dorte Grenaa, Stop Terrorkrigen, og marchleder Bent Ohm

Fra Kristian Klausens tale ved den Amerikanske Ambassade:

Fedtebrødre og fedtesøstre!

Dette er en manifestation ud over det sædvanlige.

I har gjort, hvad andre ville ønske at kunne. I har sat hele den danske presse på den anden ende, så så godt som alle nu har hørt jeres besked.

STOP KRIGEN I IRAK - og selvom vi i dag måske ikke kan stoppe en krig, kan vi i det mindste råbe så højt, vi kan, at vi ikke vil være med. Og det er det, vi er mødt op i dag for at sige:

NEJ TIL KRIG!!!!

Denne march har været en protest imod en uretfærdig og unødvendig krig.

Det irakiske folk har ikke bedt om at få lov til at betale for fjernelsen af Saddam Hussein.

De er ikke blevet spurgt, om de er villige til at ofre hundredtusindvis af deres landsmænd for at udskifte en aldrende diktator, som står i vejen for amerikanske strategiske interesser.

Denne krise kan og skal løses med andre midler end afstumpet voldanvendelse, og vi er her i dag, fordi verden skal vide, at der er en væsentlig del af den danske befolkning, som IKKE støtter den nuværende regerings beslutning om at sende danske soldater til en aggressiv krig.

Vi er trætte af et politisk Danmark, som lyver og fordrejer de kendsgerninger, som de baserer deres argumenter for at gå i krig på. Vi opfordrer hermed de danske medier til at vokse med opgaven og fremover give det danske folk et informeret grundlag at danne deres mening om denne konflikt på.

Øjenvidneskildring fra Nablus

Israel bruger palæstinensere som levende skjold

Dette billede dokumenterer en israelsk krigsforbrydelse: Den israelske hærs fortsatte brug af civile palæstinensere som levende skjolde i de besatte områder.

Foto af civil palæstinenser, som går foran soldat gennem Nablus' gyder, modtaget 22.02 fra den danske Palæstina-freds-vagt i Nablus Tommy Peter Nielsen.

Foto:
Tommy Peter Nielsen

Som det er set tidligere under besættelsen, benytter det israelske militær civile palæstinensere som skjolde, når de skal indtage en gade eller et hus. Civile tvinges til at gå forrest gennem gaderne eller først ind i en bygning.

Den israelske højesteret har sidste år ellers fastslået, at det er ulovligt at benytte civile som skjold. Forbuddet kom på baggrund af hændelserne i Jenin-flygtningelejren i april 2002.

'Så sent som for tyve minutter siden observerede jeg her i gaden, at soldaterne brugte civile palæstinensere som skjold,' fortæller Tommy Nielsen i mobilen fra Nablus. 'De tvinger en gruppe til at gå foran sig for på den måde at forhindre væbnet modstand. Men her er praktisk talt ingen modstand. De påstår, at de er på jagt efter eftersøgte terrorister. Men der er ikke flere eftersøgte i byen.'

En større israelsk offensiv gik i gang torsdag i sidste uge i byen Nablus på Vestbredden. Militæret og specialstyrker har indtaget adskillige strategiske huse i byen, hvor de har placeret snigskytter. Andre huse er af militæret sprængt i luften med begrundelse i at her har fundet v åbenfabrikation sted.

Tommy Peter Nielsen, 24-årig dansk fredsvagt fortæller i mobiltelefonen fra Nablus:

'Fredag sprang de en guldsmedefor-

retning i luften. Det er fuldstændigt vanvittigt. Fordi de finder syre eller andre kemikalier i en forretning eller et værksted, anses stedet for at være en våbenfabrik.

De går fra hus til hus og butik til butik. Fordi her er udgangsforbud, er alle butikkerne lukket. Derfor sprænger soldaterne sig til adgang til butikkerne og ødelægger alt, hvad de kan.'

Nablus har 186.000 indbyggere og er

Kommer krigen...

Hvis krigen kommer, opfordres alle til at samles i protest næste gang klokken bliver 20 efter at bombningerne er startet.

I København og Århus på Rådhuspladsen. I Odense er det på Flakhaven. I Svendborg er det på Gerrits Plads. I Struer ved Rådhuset. I Tønder på Torvet.

Den følgende lørdag afholdes demonstrationer i byerne.

den by på Vestbredden, der har haft længst udgangsforbud. Siden 18. juni 2002 har byen haft udgangsforbud i over 70 procent af tiden. Dette gør livet fuldstændigt umuligt for byens indbyggere.

'Det virker, som om deres offensiv nu er grovere end det, vi hidtil har set,' fortæller Tommy. 'Det er israelske tropper fra Sydlibanon, som hærger byen. De har her ry for at være særdeles rå og samvittighedsløse. Samtidig er der forskellige specialstyrker til stede.'

Ud over ødelæggelserne af huse og forretninger har militæret ødelagt flere kulturelt værdifulde steder i byen. Nablus er verdens næstældste by og rummer bl.a. gamle romerske seværdigheder. Både romerske tunneller og byens gamle tyrkiske bad er ødelagt af militæret.

På plads i Bagdad

Af Peter Kofod Human Shields Irak

Bagdad 21/2/2003

På nuværende tidspunkt er ca. 400-500 internationale fredsaktivister på plads i Bagdad. I de kommende dage vil adskillige hundrede (måske tusinder) ankomme. Sammen med de vellykkede demonstrationer og diverse direkte aktioner udgør vi tilsammen den største modstand mod krig jeg nogensinde har hørt om. Hvis vi alle sammen fortsætter på denne måde, og hvis de af os, der har muligheden, optrapper vores aktiviteter, er krigen IKKE uundgåelig.

Jeg vil opfordre alle til at klikke sig ind på www.mediefokus.dk for at læse nogle ganske simple spørgsmål,

som DR's Tv-avis IKKE tør svare på.

Når dette er læst, kan alle, der bekymrer sig om en "fri og upartisk presse", selv skrive til DR's redaktion og forlange svar på, hvorfor vores licenspenge skal gå til propaganda-virksomhed.

Med venlig hilsen
Peter Kofod
www.mediefokus.dk
www.humanshields.org
barfod79@hotmail.com

Peter Kofod er den første dansker, der deltager i aktion 'Menneskeskjold' - nu i Irak for at protestere mod krigen

Kraftigt reallønsfald for de lavtlønnede

De lavtlønnede ufaglærte arbejdere har i perioden 1997 til 2001 oplevet det største reallønsfald. Omfordelingspolitikken fra fattig til rig har virket

Det dokumenteres nu, at den førte arbejdsmarkedspolitik, herunder den bevidste opbygning af det tredje arbejdsmarked, hvor de ledige (kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere) kynisk udnyttes som billig arbejdskraft uden faglige rettigheder, har haft sin tydelige effekt på lønudviklingen. Ofrene er først og fremmest de lavtlønnede ufaglærte grupper på arbejdsmarkedet. I perioden 1997 til 2001 har de haft et kraftigt reallønsfald.

Lønstigningerne for ufaglærte arbejdere som f.eks. kassedamer, stewardesser og lastbilchauffører har været mere end beskedne, på kun 7,6 pct., mens inflationen har ligget på over 10 pct. Eller som det officielt fremstilles: Gevinsten ved at tage imod et ufaglært arbejde er faldet. Problemet er, ifølge de regeringstro økonomiske eksperter og arbejdsmarkedsforskere, ikke, at løn- og arbejdsforholdene er blevet drastisk forværret, men at det er blevet mere og vel at mærke alt, alt for attraktivt at være på bistandshjælp.

Det sidste er et problem. Folk skal

tvinges til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet til stadigt uslere løn- og arbejdsforhold. Arbejdsgivernes adgang til ekstrem billig arbejdskraft skal yderligere sikres, og derfor vendes tingene på hovedet. Derfor hedder det sig, at det stik mod hensigterne er blevet for attraktivt at modtage bistandshjælp frem for at tage imod et ufaglært arbejde. 'Det skal kunne betale sig at arbejde,' hedder det samstemmende fra regeringen og fra de såkaldte eksperter.

Derfor fremføres der på ny med løgnene om den alt for høje bistandshjælp, der hindrer folk i at søge arbejde, fordi det økonomisk ikke kan betale sig. Statistikkerne viser, at bistandsmodtagere i samme periode, 1997-2001, hvor de ufaglærtes realløn er faldet drastisk, tilsyneladende har haft en stigning i ydelserne på 11,9 pct. En fremgang, som koldt og kynisk misfortolkes, som om det er blevet endnu bedre at være på bistandshjælp. Folk tilskyndes til i endnu højere grad til ikke at søge eller tage mod ufaglært arbejde, til bevidst at forblive på den alt for fede bistandshjælp, påstås det.

Regeringen har allerede udråbt den danske bistandshjælp som værende alt for høj - og har (sammen med folkeskolerne og sundhedssektoren) udpeget netop bistandshjælpen som hovednedskæringsmål for kommende sociale nedskæringer. Bistandshjælpen til flygtninge og indvandrere, der endnu ikke har dansk statsborgerskab, er allerede blevet drastisk forringet, men turen kommer snart til "alm. danske" bistandsmodtagere.

Bekymringerne gælder på ingen måde de lavtlønnede, selvom man taler om skattelettelser for folk i arbejde, herunder de lavtlønnede. Der skal ikke sikres en rimelig løn og ordentlige arbejdsforhold for de ufaglærte eller noget stop for udbygningen af det tredje arbejdsmarked. Tværtimod. Folk skal tvinges til at arbejde under stadigt ringere forhold - eller i det mindste stå til rådighed for det private og offentlige arbejdsmarked som ekstremt billig eller totalt gratis arbejdskraft uden rettighe-der af nogen slags overhovedet.

Nye angreb på de danske bistandsmodtagere og den arbejdende befolkning, herunder ikke mindst de ufaglærtes, forhold er i støbeskeen og skal endog sælges som et "forsvar" af de lavtlønnedes, de ufaglærtes, interesser og som et opgør med "misbruget" af den påståede fede danske bistandshjælp.

Øget statsstøtte til dansk nazi-propaganda

Den statslige bistandshjælp til de danske nazister stiger i år med 20.000 kr. i forhold til år 2002. I forvejen er Danmark internationalt berygtet for som det eneste land i verden at yde statsstøtte til nazistisk virksomhed i form af støtte til driften af naziradioen Oasen i Greve. De danske nazister jubler over den øgede bistandshjælp.

At der virkelig er tale om, at den danske stat fremmer nazismen ved at yde de danske nazister en uundværlig hjælp fremgår af udtalelser fra den danske nazifører Jonni Hansen: "Vi er glade for de offentlige tilskud, som virkelig har hjulpet os til at udvikle vores radio." Statsstøtten bevirker, at naziradioen i

Greve for nuværende producerer og sender hele 3.000 timer radio om året.

Folkebevægelsen Mod Nazisme har længe krævet et stop for statstilskuddet til de danske nazister og forlangt radio Oasen i Greve lukket. På linje med FMN's holdning er Niels Erik Rasmussen fra Center for Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination. Han slår fast, at "det er en skandale. Danmark har underskrevet FN's konvention, der forpligter myndighederne til at ikke at forsvare eller støtte racediskrimination. I udlandet fatter de ikke, hvorfor myndighederne ikke har lukket den radio for længst".

De 20.000 kr. ekstra i statsstøtte i år

skyldes, at lokalradionævnet i Greve inddrog sendetilladelsen i tre måneder sidste år, hvilket netop kostede radioen 20.000 kr. i statslig bistandshjælp. De danske nazister producerer bl.a. ungdomsprogrammer med White Power (Hvid Magt)-musik, der er stærkt racistisk og menneskefjendsk - men propagandaen er åbenbart ikke voldsom nok til, at man omgående stopper radioen.

Jo, de danske myndigheder holder virkelig hånden over nazisterne og giver dem kunstig åndedræt, bl.a. i form af fortsat statstilskud på i alt 78.000 kr. i år til giftsprederen i Greve.

Kraftig reallønsfald for kommunalt ansatte

Fra pædagogstrejken i Odense mod Ny Løn november 2002.

Indførelsen af Ny Løn har været en ren katastrofe for de kommunalt ansatte, men omvendt en succes for de offentlige arbejdsgivere. Den gennemsnitlige løn er næsten ikke steget sidste år - kun 1,3 pct. - og de minimale lønstigninger er totalt blevet undergravet af inflationen. Nettoresultatet er et kraftigt reallønsfald.

Ved de seneste overenskomster lykkedes det for alvor Kommunernes Landsforening, trods voldsom modstand fra de kommunalt ansatte, at få banet vejen for det stærkt forhadte, splittende lønsystem Ny Løn. Hvorfor de kommunale arbejdsgivere var så ivrige efter at få indført "Ny Løn", har allerede vist sig: Det splitter de ansatte og baner vejen for gennemsnitligt meget lavere lønstigninger. Helt de samme dyrekøbte erfaringer har andre offentligt ansatte som f.eks. sygeplejerskerne gjort.

Tallene for lønudviklingen sidste år taler sit tydelige sprog. Den gennemsnitlige lønstigning var kun på 1,3 pct. for de kommunalt ansatte, hvilket er ensbetydende med et kraftigt reallønsfald. For mens lønnen nærmest stod stille, var det samme ikke tilfældet med inflationen, som lå på det dobbelte: 2,6 pct. Kommunerne kunne på den anden side juble

over historisk lave lønstigninger.

Formanden for Forbundet af Offentligt Ansatte, Dennis Kristensen, betegner lønudviklingen som en katastrofe. Han frygter, at den katastrofale lønudvikling vil fortsætte i år, hvor en endnu større del af lønstigningerne sker i form af Ny Løn, som aftales lokalt rundt om i de enkelte kommuner. Nogle få kommunalt ansatte vil få rimelige lønstig-

ninger, dem, som kommunerne vælger at "belønne". Resten kan se frem til fortsat kraftigt reallønsfald.

Dennis Kristensen, der desuden er formand for de kommunalt ansattes forhandlingsfællesskab KTO, truer med at droppe Ny Løn ved de kommende overenskomstforhandlinger og som tidligere operere udelukkende med det gamle lønsystem med generelle lønstigninger.

Også sygeplejerskerne truer med at droppe Ny Løn. Ifølge formanden for Dansk Sygeplejeråd er det "ubegavet, at arbejdsgiverne ikke har udnyttet Ny Løn bedre, når de selv har indført det". Problemet synes nærmere at være, at de kommunale (og amtslige) arbejdsgivere i allerhøjeste grad har forstået at udnytte indførelsen af Ny Løn til at forsøge at så splittelse mellem de ansatte og presse lønnen helt i bund.

At vreden imod det nye lønsystem blandt de offentligt ansatte er stærkt voksende, er fuldt forståeligt. Nu Løn bør skrottes. Her og nu.

Voksende forskel mellem rige og fattige kommuner

Det lader sig ikke længere skjule, at den omfattende Robin Hood-politik, som de skiftende danske har regeringer har ført, skærper klasse modsætningerne i dagens Danmark. De rige bliver rigere og de fattige fattigere. Det slår også igennem på kommunalt plan

At klassekampen langtfra er død, og at klasseforskellene i Danmark vokser, at de rige forgyldes stadigt mere, mens de fattige får det værre og værre, kommer måske ikke bag på mange, men det nye er, at udviklingen nu dokumenteres - på kommunalt plan. Mens de velbjærgede danskere, borgerskabets spidser, der er bosat i kommuner a la Hørsholm i det nord-sjællandske, skummer fløden, sakker de jævne beboere i "arbejdslededs-kommuner" såsom Nakskov længere og længere bagud af dansen.

Udviklingen fremgår tydeligt af en undersøgelse foretaget af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Fra 1997 til 2000 er forskellen i den gennemsnitlige arbejdsindtægt vokset kraftigt.

Folk, der bor i Hørsholm kommune, tjener gennemsnitligt to en halv gang mere end folk i Nakskov. Der er tale om en stigning i lønforskellene imellem borgere i de rige kommuner og de fattige kommuner på i alt 7 pct.

Eller som det hedder i Jyllandsposten: De fattige kommuner "sagter agterud i vækstkapløbet". En pæn måde at omskrive kendsgerningerne på: at de rige bliver stadigt rigere på bekostning af den jævne befolkning, arbejderklassen og UnderDanmark.

Undersøgelsen er foretaget i perioden fra 1997-2000, mens den socialdemokratiske ledede Nyrup-regering endnu var ved magten. Det er ingen grund til at antage, at udviklingen skulle være vendt, efter at det sorte sammenrend, regeringen Fogh og støttepartiet Dansk Folkeparti, er kommet til magten. Tværtimod. Omfordelingen fra fattig til rig er blevet yderligere styrket. Til glæde for de velbjærgede i Hørsholm og tilsvarende kommuner.

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.kpnet.dk**

Fagligt initiativ mod krigen

FAGLIGT NETVÆRK
<http://www.labournet.dk>

Fredspligt har fået en ny betydning i den nuværende situation, hvor USA med vasalstater forbereder deres beskidte krig mod den irakiske og andre nationers befolkninger. Her tænkes ikke på Hovedaftalens fredspligt over for arbejdsgiverne. Her tales om *Den virkelige "fredspligt"*: Styrk krigsmodstanden, forbered udløsning af modstanden, hvis krigen kommer. Arbejdspladsernes reaktioner har stor betydning for modstanden.

Ovenstående er koncentratet i det første regulære faglige initiativ i Danmark, som giver luft og mæle til de brede kredse af krigsmodstandere på og uden for arbejdspladserne, der mener, at arbejderklassen har en særlig betydning, når harmen mod forberedelsen af den omfattende krig mod Irak skal komme konkret til udtryk i form af handling.

- Ideen i initiativet er ikke mindst, at den udbredte krigsmodstand i den danske arbejderklasse kan komme til udtryk på mange forskellige måder og med masser af forskellige metoder. Det kan gøres i form af underskriftindsam-

ling eller ved regulære antikrigsaktioner. Fogh bør ikke vide sig sikker over for arbejdsnedlæggelser, hvis krigen bryder ud, udtaler Henning Paaske Jensen, som er en af initiativtagerne, til Kommunistisk Politik.

I en lang række lande har der allerede været iværksat aktioner mod krigsforberedelsen: strejker mod transport af krigsmateriel, demonstrationer, der har forhindret NATO-skibe i at lægge til kaj, osv.

Den faglige modstand mod krigen er også i Danmark meget udbredt; men har manglet en central omdrejningsakse. Flere forbund har tilkendegivet deres modstand, men samtidigt ladet skinne igennem, at hvis Sikkerhedsrådet billiger en krig, så er det i orden.

- Vi mener ikke, at Sikkerhedsrådet kan retfærdiggøre en krig mod den irakiske befolkning. Derfor forsøger vi at udbygge og styrke modstanden på arbejdspladserne så kraftigt, så vi også i Danmark kan medvirke til den internationale faglige bevægelse, der kræver et STOP for USA's krigsterror, fastslår Henning Paaske Jensen.

Faglige tillidsfolk og krigsmodstandere udtaler:

Tro dem ikke - krig er ingen løsning!

**Krig må forhindres!
I dag Irak! - I morgen???**

FN eller ej: Ingen krig mod Irak!

Hvorfor smadre, når man kan bygge?
Vi vil ikke betale for regeringens krigsdeltagelse!
Hvad skal vi med de vundne arbejdskampe, hvis vi taber kampen for freden?

Det er en "fredspligt",
at arbejdspladser, fagforeninger og forbund
ta'r kampen op imod krigen!

FAGLIGT NETVÆRK - MOD KRIG - www.labournet.dk

FAGLIGT NETVÆRK - MOD KRIG

Fagforeningsfaner 15. februar

www.labournet.dk - (Faglig hjemmeside Mod Krig under opbygning).

En ny faglig hjemmeside med aktuel vægt mod den krig, som truer. Startet op den 12. februar '03 og har fået en fornem modtagelse, fordi den opfylder et akut behov.

Der er meget brug for en samlet formidling - et overblik over krigsmodstanden i Danmark og internationalt.

Skulle vi lytte efter de etablerede medier, er arbejderklassen næsten fraværende i krigsmodstanden.

Det er heller ingen selvfølge, at forbundenes hjemmesider formidler krigsmodstanden.

Alt dette vil vi bl.a. råde bod på med Fagligt Netværk.

Danmark har tilsluttet sig den gale mand i USA og hans oliekrigsplaner mod Irak.

Men over hele verden udvikles den største anti-krigsmodstand nogensinde.

Der er behov for, at vi nu står sammen og bruger hinanden!!

Vi vil opfordre arbejdende, arbejdsløse, tillidsfolk og fagforeninger til at gøre brug af FAGLIGT NETVÆRK.

Vær med til at formidle den faglige hjemmeside mod krig, videresend denne information til dit netværk, kom med ideer, oplysninger mv.

Nye chocktal for den danske beskæftigelse

Antallet af arbejdspladser, offentlige som private, som udraderes i Danmark, er alarmerende. Alene i 2002 forsvandt 33.000 arbejdspladser. Arbejdsløsheds-kørerne er voksende, herunder også antallet af danskere, der ikke længere står til rådighed for arbejdsmarkedet, eller som har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet, som det officielt forklares, og derfor ikke står registreret som arbejdsløse.

Arbejdsløsheden er stærkt voksende. Det gælder både den officielle, den registrerede arbejdsløshed, og ikke mindst den reelle arbejdsløshed. Inden for stort set samtlige brancher falder beskæftigelsen. Værst ramt er industrien og byggeriet, men også det offentlige (staten og amterne) følger godt med, når det gælder udradering af danske arbejdspladser. Udviklingen accelererede for alvor de sidste tre måneder af år 2002. Ikke mindre end 15.800 arbejdspladser forsvandt fra landkortet.

Udviklingen ligger helt i tråd med vurderingerne fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. De aktuelle tendenser lover alt andet end godt for år 2003, påpeger økonom i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd Thomas Pedersen. Arbejdsløsheden er allerede kraftigt på vej op og vil yderligere stige som følge af den økonomiske krise og nedskæringerne inden for den offentlige sektor.

At det officielle arbejdsløshedstal ikke stiger i samme omfang, som der nedlægges arbejdspladser, hænger ifølge Thomas Pedersen sammen med, at mange arbejdsløse tilsyneladende trækker sig ud af arbejdsstyrken. Som bekendt får den stigende arbejdsløshed, der især rammer ældre arbejdere hårdt, mange til at gå på efterløn, fordi deres udsigter til et nyt arbejde stort set er lig nul, så om folk trækker sig mere eller mindre frivilligt tilbage eller tvinges ud af arbejdsmarkedet som kasserede af arbejdsgiverne, kan komme ud på ét.

Omkring godt 10.000 arbejdere "har trukket sig ud af arbejdsmarkedet" eller er nærmere tvunget ud af arbejdsmarkedet, da de har opgivet håbet om at få et nyt arbejde. Så stigningen i antallet

af ledige er langt højere end den officielle stigning, der var på 4.800 arbejdsløse alene i sidste kvartal af 2002. Flere og flere ledige står simpelthen ikke registreret som officielle arbejdsløse, hvilket reelt dækker over den reelle eksplosive stigning i arbejdsløsheden i Danmark

At mange arbejdsløse efter sigende trækker sig (underforstået frivilligt) tilbage fra arbejdsmarkedet, bekymrer efter sigende de borgerlige økonomiske eksperter, erhvervslivet og regeringen. Der er - lyder det i samlet kor - alt, alt for få arbejdsløse, der reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet, når opsvinget engang kommer. Arbejdskraftreserven er alt for lille, hvorfor efterlønsordningen mv. bør og skal afskaffes, og bistandshjælpen bør og skal forringes, så de ledige tvinges til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet i stedet for at snylte på samfundet, mener de.

Hvornår dødsstødet mod efterlønnen og nye angreb på bistandsmodtagerne gennemføres, synes kun at være et spørgsmål om tid.

At de fleste ledige gerne vil arbejde, men at arbejdsmarkedet er lukket land for dem, går man let og elegant uden om. Der skal sikres en talrig arbejdskraftreserve, udbuddet af billig arbejdskraft skal holdes ved lige, så løn- og arbejdsforhold fortsat kan presses i bund. Ifølge regeringens planer skal arbejdsstyrken øges med 65.000 inden 2010, men indtil videre går udviklingen den stik modsatte vej som konsekvens af den stigende udstødning af ledige fra arbejdsmarkedet.

Ledige tvinges på efterløn

Da Nyrup-regeringen greb ind i efterlønsordningen – trods løfter og garantier om det modsatte, besluttede mange, at de ville udsætte deres efterløn til det fyldte 62. år, da de så ville få en lille gevinst med i købet. For mange forbliver det et fromt ønske, da de forinden fyres, hvorefter de har valget mellem en udsigtsløs tvangsaktivering eller efterløn.

Opgørelser fra SiD og Dansk Metal viser, at henholdsvis 63 pct. og 83 pct. af de nye efterlønsmodtagere var arbejdsløse. Tallene dokumenterer samtidigt, at de fleste ikke bruger ordningen som en tidlig tilbage-trækningsordning.

Unge og efterlønnen

Dansk Arbejdsgiverforening har begået en undersøgelse, der angiveligt skal bevise, at de unge i lige så høj grad som ældre betaler til efterlønsordningen. Fakta er, at aldersgruppen 35-60 år svinger omkring 70 pct. tilmeldte, mens det for de 30-35-årige blot er 50 pct., der er tilmeldt. Forskellen skyldes utvivlsomt blandt andet, at man først er tvunget til at indbetale til ordningen som 35-årig, men det ændrer ikke ved undersøgelsens utroværdighed, når det gælder påstanden om, at de unge holder fast i efterlønsordningen.

Den har nemlig til formål at undergrave retten til efterløn ved at give det indtryk, at de kommende generationer af efterlønsmodtagere undergraver "velfærd" for øvrige.

268 industriarbejdspladser protesterer

Regeringens forbud mod eksklusiv-aftaler vækker modstand. Senest har en udtalelse fra CO Arbejdsplads Netværk høstet opbakning fra 268 store og små arbejdspladser. I udtalelsen hedder det blandt andet:

- V og K vil nu gøre det ulovligt at lave aftaler mellem arbejdsgivere og lønmodtagere. Vi så det ved deltidsgrebet, vi ser det over for akasserne. Bid for bid udhules den danske lønmodtagers rettigheder under dække af "den enkeltes frie valg".

15. februar 2003:

Hilsen fra København, Danmark

Det blev den største demonstration nogensinde ved den amerikanske ambassade - med kørebanen afspærret fra Lille Triangel til Østerport Station, og med folk stående på fortove ned langs sidegaderne. Politiet blev nødt til gradvist at flytte afspærringerne, indtil hele området var lukket, og trafikken blev dirigeret udenom. Folk kom med tog eller bus, på cykel eller gående, i alle aldre, mange medbringende skilte, faner og transparenter, alle med godt humør og parat til at sige kraftigt fra over for Bushs, Blairs og Foghs planlagte krig.

Østerport Station blev blokeret af mennesker, så det tog et kvarter at komme fra perronen og ud på gaden til demonstrationen - og DSB opfordrede i togene nordfra passagerer til Østerport til at stå af på Nordhavn og gå til demonstrationen. Folk der forsøgte at mase sig igennem den tæt pakkede menneskemængde fra Østerbro til scenen på fortovet over for ambassaden beretter, at det tog 25 minutter at komme derhen. Fra den anden side mod Lille Triangel kom ungdomsdemonstrationen fra Israels Plads og Nørrebro mod krig, der havde sluttet sig sammen undervejs med et par tusinde mennesker.

Front på marchen

Demonstrationen var mange km lang. Da arrangementet ved Christiansborg gik i gang havde sidste del endnu ikke forladt den britiske ambassade.

Det var ikke de kendtes demonstration. Det var ikke de store navne eller de berømte bands, der trak folk på gaden i titusindvis. Det var den folkelige protest mod en ubegrundet og forbryderisk krig, som manifesterede sig i København, over hele Danmark, over en hel verden, hvor der var demonstrationer i mere end 70 lande og 600 byer. (Det virkelige antal er langt større; det er disse tal, som er løbet igennem verdenspressen).

En historisk dag:

Verdens første samtidige gigantaktion mod krig, der med uret rullede hen over kloden fra Melbourne i Australien over det asiatiske kontinent, Mellemøsten, Afrika og Europa, og over Atlanten til Nordamerika, de caribiske øer, Centralamerika og Sydamerika. Selv på Antarktis protesterede et hold forskere. De, der har fulgt med i, hvor der blev demonstreret, vil have lært en masse nye navne: Goddag ver-

Millioner og atter millioner på gaden verden over

“Op mod 30 millioner mennesker demonstrerede verden over, indbefattet omkring 6 millioner i Europa, ifølge tal fra organisatorer og politi, selv om de fleste måtte indrømme, at der var for mange mennesker på for mange steder, til at det kunne tælles.”

The Guardian, UK

‘Mere end 6 millioner demonstrerede mod Irak-krig i Spanien i over 50 byer ... 50 millioner på verdensplan.’

Sindicato de Estudiantes, Spanien

Der blev demonstreret i mindst 74 lande – og tallet 600 byer er fløjet gennem verdenspressen.

Det virkelige antal byer er langt større. Alene i Danmark demonstreredes i 10 byer ud over København: Også i Århus (mindst 5.000), Aalborg (2.000), Randers (300), Hjørring, Viborg (300), Struer, Silkeborg (5-600), Fredericia, Kolding og Esbjerg (mindst 400) var der antikrigsdemonstrationer. I Norge i 48 byer ud over Oslo med rekordstor deltagelse på 60.000, i alt op mod 150.000.

Største demonstration nogensinde ved den amerikanske ambassade: AFVÆBN USA

den! Goddag Busan, Dili, Edmonton, Foster! Goddag Geelong, Gislaved og Gävle! Goddag Hjørring, Hobart, Jaén, Kigali, Lahore, Launceston, Lismore og Lleida! Goddag Newcastle i Australien! Goddag San Juan!

Og hallo til hovedstæder og storbyer i farten:

Hallo Amsterdam, Athen, Bangkok, Barcelona, Berlin, Bern, Bruxelles, Budapest, Cairo, Cape Town, Caracas, Chicago! Hallo Cypren, Dublin, Glasgow, Havana! Hallo Helsinki, Islamabad, Istanbul, Jakarta, Johannesburg. Hej Kiev, Kuala Lumpur, Lissabon, London, Los Angeles! Hallo Luxembourg! Hallo Madrid, Melbourne, Mexico City, Montreal, Moskva! Hallo New York, Oslo, Paris, Prag! Hallo, Ramallah: Hilsen herfra! Hej Reunion Island og Reykjavik! Hej Rom, San Francisco, Sao Paulo, Santo Domingo, Seattle, Seoul, Skopje, Sofia, Stockholm, Sydney, Tokyo, Toronto, Wien, Warszawa - og Wollongong.

Hej til jer alle - og hilsen herfra:

'Forsamlet her i København - INGEN KRIG I VORES NAVN!

Palæstinensere og israelere demonstrerede sammen mod en Irak-krig. Millioner og atter millioner på gaden. Rekord efter rekord for fredsdemonstrationer sat i den ene hovedstad efter den anden, i by efter by. Gigantisk. Det kom bag på medierne; mange steder kom det bag på arrangørerne. Det globale folk, verdens borgere, viste deres ansigt - for fred, mod USA's globale diktat, mod imperialismen og ny kolonialisme.

De store antiglobaliseringsdemonstrationer har bragt folk sammen mod magtelite, når den mødes i den ene eller anden storby, eller feriested, på det ene eller andet kontinent. *Nu gik folk på gaden der, hvor de var, på en gang, overalt.*

De var der alle. I alle aldre - fra babyer for fred til bedstemødre mod krig. Danskere, indvandrere, kristne, jøder, muslimer. Kommuniste, socialister, almindelige socialdemokrater (toppen var inviteret til at holde tale, men kom

ikke: Lykketoft, Auken og LO-formand Hans Jensen takkede pænt nej). Hardy kom. Og Anker Jørgensen. Radikale for fred. Anarkister mod krig og kapitalisme. Globale rødder og masser af provinsboer. Borgerlige, der ikke vil se titusinder af uskyldige blive slået ihjel for olie og profit og USA's verdensherredømme. Gymnasiaster, folkeskolelever, RUC'ere og KUA'er, faglige unge mod krig. Kassedamerne og deres køer. Der var mange.

Og en enkelt gal cowboy, der red den gale vej ...

EN HEL VERDEN SAGD

Af INGEN KRIG

Verdenshistoriens største virkelig globale aktionsdag mod krig gav Bush og Blair og deres partnere klar besked: Den krig, I er ved at udløse, sker ikke i vores navn - og vi vil få den stoppet.

Land efter land, bølge efter bølge af rekordstore demonstrationer, slog budskabet fast: INGEN KRIG MOD IRAK!

Det er en forbryderisk krig, som strider mod folkeret og international lov - en krig om olie og magt. En 'kolonikrig' anno 2003.

I Danmark var over 40.000 mennesker på gaden i København og 11 andre byer. Deltagelsen overgik enhver forventning og viser, at det er en folkesag at stoppe krigen, før den begynder. Verden er sat i bevægelse for at sikre freden.

Det var det vågne og medfølede Danmarks klare signal om, at vi ikke vil være med til Bushs og Blairs krig. At vi skammer os over, at Fogh og Danmark i udlandet omtales som en sikker og vil-

lig krigspartner.

Vi accepterer ikke, at regeringen og folketingsflertallet overlader vurderingen af krig eller ikke krig til USA eller til FN's Sikkerhedsråd.

Det er danske politikeres pligt at tage selvstændig stilling og udforme en dansk fredspolitik. En Sikkerhedsrådsresolution med grønt lys til krig vil ikke pludselig gøre den retfærdig eller legitim. En aggressionskrig som den planlagte forbyder sig mod FN's Charter. Enhver dansk politiker burde selvstændigt forsvare det og fordømme Bushs strategi for 'forebyggende angreb' som et andet ord for aggressionskrig, i strid med folkeretten.

USA er den eneste, som truer med masseødelæggelsesvåben. Også med atomvåben. Vi kan ikke se, hvordan masseødelæggelsesvåben skal kunne fjernes ved at bruge masseødelæggelsesvåben!

Hvis FN, der skulle forsvare freden og imødegå aggression, ikke kan forhindre denne krig, vil organisationen miste sin autoritet hos verdens borgere.

Alle de såkaldt 'ansvarlige' i denne krig - med eller uden en skyldbevidsthed - bliver medskyldige i en tragedie af verdens omfang. Det gælder Bush og Blair og Anders Fogh. Dødens kræfter og krigsindustrielskaber, der profiterer på menneskers ansvar.

Statsministeren har sagt, at vi støtter demonstranterne, men demonstranterne havde påkrav til, at Statsministeren protesterede mod krigens begyndelse. Vi støtter kurdernes kamp for selvstændig magt, som hver dag overføres til Irak.

Statsministeren siger, at vi støtter Israels sejr i Gaza. Vi ved, hvis Israel ikke holder op med sin seiers ærinde. Vi ved, hvis Israel ikke holder op med sin seiers ærinde.

Vi er imod Saddam Husseins krig. Vi støtter de irakiske folk fortjener bedre betingelser. Irakerne har lidt under Bushs og Blairs USA-dikterede sanktioner.

Vi siger: Der skabes ikke

E: IKKE I VORES NAVN

IG MOD IRAK

ge', der støtter en sådan sikkerhedsrådsresolution - forbyrdsel mod mennesksh, Blair og måske også hæmmere - også de danske på krigen - bør drages til

gt, at han ville ønske, at protesteret over Halabja. rede ikke. Mange af os e mod aggression. Og vi mod aggression fra en træder FN-resolutioner.

at vi går Saddam Hussein. Men det må selv få ham der brutale krige og 12 år r.

ke demokrati ved at fjer-

ne én diktator og indsætte en amerikansk lakaj i en bomberegner i stedet. Bomber skaber ikke demokrati, og krig og besættelse skaber ikke frihed og fremgang. Det vil være en ny katastrofe for det irakiske folk.

Vi går ind for ophævelse af sanktionerne. Vi går ind for at fjerne trykket fra irakerne, så de kan begynde at leve. Det vil også fjerne Saddam Hussein.

Vi bekæmper denne krig for at forhindre den, og vi vil bekæmpe den fra

den første dag, hvis den kommer.

Konkret opfordrer vi til, at man danner lokale anti-krigsgrupper overalt - på skoler, uddannelsessteder, arbejdspladser, fagforeninger, byer og bydele. Kampen om verdensopinionen er global, men den skal vindes lokalt.

Hvis krigen kommer

Hvis krigen kommer, opfordrer vi til, at man i alle byer mødes til demonstration foran rådhusene, næste gang klokken bliver 20.00. Den følgende lørdag arrangeres der nye demonstrationer.

Vi opfordrer elever og studerende til at standse undervisningen og vise deres protest, når krigen bryder ud. Til at fortælle, at de unge ikke vil ofre deres eget eller uskyldige irakeres blod for olie.

Vi opfordrer arbejdere og funktionærer i private og offentlige virksomheder til at gøre protesten synlig - de kan standse samfundsmaskineriets hjul. Vi opfordrer tillidsfolk og faglige ledere til at overholde deres virkelige fredspligt: at gå imod krigen.

Vi opfordrer soldaterne til at nægte at gå i krig, og alle dem, der professionelt skal understøtte den konkrete krigsførelse, til at nægte at være med.

Vi ønsker fred.

Vi ved, at der må kæmpes for den.

Global aktionsdag: Verdenskoalition mod krig

Hvordan er det egentlig gået til, at den 15. februar blev til en global aktionsdag mod Irak-krig? Den har været forberedt længe – af antiglobaliseringsdemonstrationerne siden Seattle, af den ny internationale antikrigsbevægelse siden 11. september, af den stadig voksende sociale protest. Men den blev konkret besluttet i København, under EU-topmødet.

Den globale aktionsdag den 15. februar skrev historie. Men hvordan blev den besluttet og sat i værk? Den var en nødvendighed for krigsmodstanden – og byen København i forbindelse med EU-topmødet i december kom til at spille en vigtig rolle i det.

Selvfølgelig blev aktionsdagen til som led i en proces, der var startet længe inden, men den konkrete beslutning om at forsøge at gøre den 15. februar til en verdensomspændende aktionsdag blev faktisk truffet i København. Efter protesterne i gaderne mod EU's supermagtsdrømme, mod den globale udbytning og den planlagte Irak-krig:

Nærmere bestemt på et møde mellem de europæiske antikrigsbevægelser på Holmen den 15. december.

I begyndelsen af november afholdt de sociale bevægelser i Europa (ESF) en kontinental konference i Firenze. Under denne afvikledes den første **milliondemonstration** mod Irak-krigen. Repræsentanter for antikrigsbevægelserne i en række europæiske lande besluttede her at gøre den **15. februar til fælleseuropæisk aktionsdag**: De europæiske hovedstæder skulle alle demonstrere på den dag.

Den danske koalition '**INGEN KRIG MOD IRAK**', som var blevet dannet op til demonstrationen og fredskoncerten den 26. oktober, blev bedt om at være vært for et nyt koordineringsmøde i forbindelse med EU-topmødet.

På mødet på Holmen kritiseredes beslutningen om kun at gøre det til en europæisk aktionsdag for at være 'eurocentreret'. En repræsentant fra Filippinerne erklærede: '*Manila er også med!*' - og mødets sluterklæring konkluderede:

"Det synes åbenbart, at der er et flertal mod krig i de fleste europæiske lande og verden over. Det er derfor, at denne krig ikke kan udkæmpes i vores navne. Det er også derfor, vi tror, at det er afgørende at opbygge den bredest mulige globale anti-krigs alliance til at fremføre kravet: Ingen krig mod Irak.

Vores møde viste, at vores bevægelses styrke er voksende. I alle repræsenterede nationer er der indkaldt til demonstration den 15. februar 2003.

Vi vil arbejde for koordinering af antikrigsblokkene såvel i som uden for Europa og afholde endnu et koordineringsmøde efter demonstrationerne den 15. februar. Vi fortsætter denne kampagne, indtil krigstruslerne/krigen er ophørt.

Vi opfordrer bevægelser i lande, der ikke var repræsenteret på dette møde, til at tilslutte sig initiativet."

Bolden var givet op. De amerikanske

antikrigskoalitioner Int. ANSWER og United for Peace tilsluttede sig initiativet. På en konference i Cairo nogle dage senere tilsluttede en række mellemøstlige og asiatiske lande sig. I Porto Alegre ved det 3. sociale topmøde understregedes den globale karakter af aktionsdagen, og Latinamerika blev stærkere repræsenteret. Den 12. februar kunne **VERDENSKOALITIONEN MOD KRIG** udsende en fælles pressemeddelelse om den virkelig verdensomspændende aktionsdag.

Den største antikrigsbevægelse, verden har set siden Vietnamkrigen, var skabt - og den blev til sammen med den største samlede aktionsdag på globalt plan nogensinde - endnu før aggressionskrigen er begyndt ...

Det skete ubemærket af de borgerlige medier og de krigsglade politikere, som blev panikslagne over dette gigantiske udtryk for den globale folkelige modstand mod krigen.

Som det hedder i pressemeddelelsen:

Den 15. februar vil vi sende den besked til Bush og hans allierede, at der ikke kan føres krig mod Irak i noget folks navn, i hele verden.

Det var, hvad der skete. I København foran den amerikanske ambassade og med marchen til Christiansborg. Og samtidig overalt i verden.

Budskab ved Christiansborg

40-50.000 i København

Grov politiløgn om deltagertallet

Politiet har til pressen opgivet, at der deltog 10-12.000 mennesker i den store demonstration mod Irakkrisen i København. Det er en grov løgn, der er blevet gentaget i mange aviser, radio og tv. Ifølge DR's tekst-tv blev det senere rettet af politiet til 25.000, men det er altså ikke engang dette løgnagtigt lave tal, som kom frem i de fleste medier. Arrangørerne anslog meget forsigtigt, at der var over 30.000.

Følgende kendsgerninger bør noteres:

Ved ambassaden var der tæt pakket med folk fra Lille Triangel til Østerport Station. Folk stod også på fortovene ned ad Farimagsgade og Classensgade. Folk fortæller om, at menneskemængden var så stor på Østerport Station, at det tog et kvarter at komme fra peronen og ud på gaden. I S-tog fra Nordsjælland blev folk opfordret til at stå af på Nordhavn Station, fordi det ikke var til at komme ud på Østerport!

Da demonstrationen gik fra Lille Triangel ned ad Classensgade forbi den britiske ambassade til Strandboulevarden og kom tilbage til Dag Hammarskjölds

Alle via Oslogade, var de sidste ved ambassaden endnu ikke begyndt at gå fra ambassaden. Ved den britiske ambassade blev det talt op, at det tog 52 minutter for demonstrationen at passere.

Mange folk deltog ikke i marchen, men gik efter ambassaden. Da demonstration ankom til Christiansborg, blev den mødt af tusinder, som var taget direkte derhen.

Da pladsen var godt fyldt op, og talerne blev genoptaget, var den sidste del af demonstrationen stadig ved den britiske ambassade på Østerbro og havde en flere kilometer lang march foran sig.

Det tog omkring en time at få demonstrationen ind på Christiansborg.

Folk fyldte ikke bare pladsen op, men stod på begge sider af kanalen.

Samtidig begyndte folk at forlade demonstrationen.

Demonstrationen forårsagede en del trafikproblemer på Østerbro og i det indre København - med omlægninger af biltrafikken og store busforsinkelser.

Der var mellem 40 og 50.000 deltagere. Nogle erfarne iagttagere mener, tal-

let var over 50.000. Alt andet end en minimumsvurdering på mellem 35-40.000 er helt forkert. Det tyske Der Spiegel anslog demonstrationen i København til 50.000.

Det store deltagertal dokumenteres også af mange overblikfotos - selvom der ikke findes nogen, der rummer hele demonstrationen.

Under alle omstændigheder:

Det var den største fredsdemonstration nogensinde, den største demonstration ved den amerikanske ambassade - større end Vietnamdemonstrationerne og demonstrationerne mod NATO's raketter i begyndelsen af 80'erne.

Det var et fantastisk fremmøde - og der er ingen grund til at acceptere løgne og underdrivelser.

Civil ulydighed stopper krigstransporter

Mens Østrig nægtede USA at benytte landet til transitland af soldater og våben, har krigsmodstandere i Grækenland og Italien måtte gribe til demonstrationer og aktioner for at stoppe transporterne til den forestående krig. I den græske havneby Piræus gennemførtes den 20. februar en af de største demonstrationer, byen nogensinde har set, i protest mod NATO-skibes brug af havnen. Tusindvis marcherede gennem byen med slagord mod USA, NATO og det græske EU-formandskab.

Demonstrationen var kulminationen på to dages protester mod, at NATO-skibe bruger havnen. Aktionen tvang NATO-flåden til at holde sig væk. Den græske regering var presset af protesterne tvunget til at anmode flådekommandoen om at lade være med som planlagt at lægge til kaj i Piræus.

En tysk fregat fra NATO-flåden forsøgte næste morgen at lægge til ved en

mindre havn ved Keratsini, en forstad til Piræus. Dette fik øjeblikkelig sømandsforbundet og andre fagforeninger til at opfordre deres medlemmer til ikke at arbejde for NATO-krigsskibe. De samlede en protest af arbejdere og folk fra byen ved havnen og forlangte, at fregatten forsvandt. Ved middagstid forsvandt den uden at have fået forsyninger.

NATO-flåden var den permanente NATO-flåde i Middelhavet (STANAVFORMED). Den består af skibe fra USA, Holland, Spanien, Tyrkiet og Italien.

Flåden blev den første morgen hilst af enorme bannere, der pyntede havnen, med indskrifterne 'NATO-mordere gå hjem!' og 'NATO-flåden UD', så de ikke skulle tro, de var velkomne.

Den 15. marts - en vigtig dato med hensyn til afgørelse om krig eller ej og en dato, USA nu ser ud til at sigte på

som skæringsdato (en måned forsinket af store protester og modsætninger til allierede), vil der være store demonstrationer i alle større græske byer mod EU-krigsministrenes møde i Grækenland.

Fredag d. 21.2. lykkedes det krigsmodstandere fra Den Civile Ulydighedsbevægelse i Nordøst Italien og andre pacifistiske grupper at få stoppet et tog med militært udstyr og taktiske våben. Den italienske regering har givet grønt lys for USA til at bruge jernbaner, veje og havne til NATO's og USA's våbentransporter og depoter til en krig mod Irak.

Militærtransporten skulle være kørt fra Padova til den amerikanske militærbase Camp Derby, men blev stoppet af krigsmodstanderne ved Monselice.

Modstanden er begyndt, lyder det fra den italienske anti-krigsbevægelse.

AT LEVE SOM BRØDRE ELLER DØ SOM IDIOTER

20 SPØRGSMÅL TIL STATSMINISTEREN

af Thomas Koppel, komponist

Statsminister Anders Fogh Rasmussen bebrejder op til 30 millioner mennesker verden over (The Guardians skøn),

1. at vi 15. og 16. februar gik på gaden for at stoppe krigen, og

2. at vi ikke protesterede, dengang Irak brugte giftgas mod kurderne.

Som krigsmodstander har jeg i al beskedenhed disse 20 spørgsmål til statsministeren.

1. Kære statsminister,

Bush-regeringen har nu meddelt, at den trods alle internationale aftaler betragter atomvåben som en praktisk angrebsmulighed, og at atomvåben overvejes i overfaldet på Irak. Synes du ikke, hr. statsminister, at disse ideer med deres vidtrækkende konsekvenser udgør en mere akut fare for freden, stabiliteten og livet på denne klode end det allerede udsultede og bagbundne Irak?

Mener du stadig - efter den oplysning - at de 30 millioner gjorde galt i at forsøge at stoppe denne krig?

2. Med hensyn til kurderne: Du har åbenbart glemt de der frysende flokke, der ude på pladsen foran Christiansborg gang på gang protesterede mod overgreb mod det kurdiske folk. Måske glider billedet bare sammen med alle de andre gange, hvor københavnere har stået i al slags vejr og gjort jer deroppe i vinduerne opmærksom på alle mulige overgreb. Vietnam. Chile. Sydafrika. Nicaragua. Palæstina. Panama. Og kurderne. Listen er lang.

Du havde nok ikke tid til at læse avisen, da Annisette og jeg selv - i Tyrkiet - var ved at ryge i spjældet for at ha' støttet de fattige kurdere i Istanbul. Vi havde ellers helsides artikler om kurdernes ulykke i Politiken. Vi indspillede også en af kurdernes sange, som klarede sig gennem den tyrkiske censur, fordi Annisette sang den på dansk; den blev spredt i over 200.000 eksemplarer dernede og står (på albummet Ild & Frihed) i ca. 50.000 danske hjem.

Ved du, at mange af dem, der demonstrerede lørdag, har risikeret liv og lemmer for menneskerettighederne? Har du bemærket, at nogle netop nu

sætter livet på spil for at forsvare palæstinenserne mod krigsforbrydelser? Ved du, at nogle er taget til Irak for som menneskeskjold at bevidne og helst forhindre overgreb? Hr. statsminister - fredsdemonstranter kan være meget vågne og modige.

3. Og - hr. statsminister - hvor var du, når det kurdiske folk blev mishandlet? Vi så dig aldrig i demonstrationerne? Og hvad gør du ved, at kurderne lige nu i Tyrkiet mishandles og forfølges alene for at tale deres eget sprog?

Er kurderne virkelig trygge ved at være gidsler i jeres krig? Mit indtryk er, at de er nervøse for ødelæggelsen og for, at I giver Tyrkiet de kurdiske-irakiske områder som del af en betaling for den tyrkiske regerings eventuelle medvirken, og så bliver der aldrig noget kurdisk selvstyreområde. Selv den tyrkiske regering er nervøs. De har aldrig fået de 30 mia. dollars, Bush Sr. lovede dem, da tyrkiske baser var affyringsrampe i Golfkrigen. Det kastede Tyrkiet ud i sin værste økonomiske krise i mange årtier. Dine venner, hr. statsminister, er kun venner, indtil regningen skal betales. Hold hellere på hat og briller.

4. Du er statsminister nu, vi ser dig smile bredt, det kendte, charmerende, danske Anders Fogh-Rasmussen-smil, siddende eller stående sammen med statsoverhovederne. På vej ud i en angrebskrig som overfaldet på Tjekkoslovakiet 1939, som Hitler forklarede som et 'forebyggende angreb' for at 'beskytte befolkningen mod terrorister'.

Hr. statsminister, 'forebyggende angreb' blev allerede anset for en krigsforbrydelse i Nürnberg-konventionen 1945, som Danmark er forpligtet over for. Har ikke både Danmark, England og USA underskrevet adskillige bindende internationale aftaler, der forbyder at angribe en anden nation? Har Irak eller Afghanistan invaderet Danmark? De eneste, der, så vidt jeg ved, har skudt på Danmark i mange år, var den danske flåde, der fik ram på et intetanende, vist nok uskyldigt sommerhus.

Det var den berømte 'hovsa-sag'.

5. Hvordan føles dit ansvar for den danske F16-bombe, der for få dage siden af vidner meldtes at have dræbt 17 uskyldige kvinder og børn i Afghanistan?

Et mundheld blandt amerikanske politikere indbyrdes er i øjeblikket: 'HVAD DU END SNAKKER OM, NÆVN FOR GUDS SKYLD IKKE AFGHANISTAN.' For Afghanistan-projektet er selv for dem blevet en betændt byld. Der er vold, frygt, stammekrige overalt; narko-dyrkningen er i fuld gang igen efter Talibans forbud, hvilket indrømmet gavner Wall Street, når narkopengene hvidvaskes over aktiemarkedet.

Terroristerne, der var hele påskuddet, er ikke fanget, men mangedoblet og har jaget de amerikanske tropper ud af flere baser langs grænsen til Pakistan. George W. Bush genbrugte i sidste uge Osama Bin Laden for at kværke de kommende antikrigsdemonstrationer, men da det jo ikke just virkede, er Osama allerede død igen. Det går stærkt i PR-branchen.

6. Hr. statsminister, skal dine bebrejdelser tolkes sådan, at du er utilfreds med det folk, du har forpligtet dig til at tjene? Det er nyttigt at vide. Det er altså ikke helt stuerent at tage ordrer fra en fremmed regering. På den anden side så behøver de to præster, Søren Krarup og så ham, jeg aldrig kan huske hvad hedder, i deres klappjagt på såkaldte 'forrædere' ikke længere lede i gamle bøger for at finde et eksempel. Det sparer penge.

7. Jeg forstår selvfølgelig godt, at du, som juniormedlem må give dit besyv med til Bushs og Blairs dæmonisering af Irak, selv om de nærmest hver gang viser sig at snyde med kendsgerningerne. Hr. statsminister, rammer dæmoniseringen ikke pudsigt nok de folk, der er så uheldige at have olie, og som samtidig så hjerteløst træder på BP's, Shells, Exxons og Unocals sarte følelser ved at holde på deres uafhængighed?

TEMA: Hvorfor USA vil i krig

8. Hr. statsminister, jeg har bemærket, at det ikke kun er Iraks olie, der lokker til krig. For det første: Ud over olien kan G. W. bare ikke gå glip af krigen selv. Den hjælper ham over afsløringen af de største korporative skandaler i historien, som kunne falde tungt ned over ham selv. Og så, i al fortrolighed: Tænk på, hvad den familie tjener på en krig! Ja, allerede har tjent på udstationeringen af snart 250.000 mand med hele udstyret! Det overgår tusind gange A. P. Møller og Therma tilsammen!

Og det er mere og større. Hr. statsminister, dette er ikke et spørgsmål, men et forslag: Du skulle læse Bush-familiens bibel, PROJECT FOR THE NEW AMERICAN CENTURY (www.new-americancentury.org), underskrevet 1997 af bl. a. Jeb Bush (G. W.s bror), Dick Cheney, Donald Rumsfeld og Paul Wolfowitz.

Der står, enkelt oversat, at det korporative USA med ethvert middel skal sikres det absolutte overherredømme overalt på jorden fra Sydpolen til Smørum-nedre.

Med ethvert middel mener de ethvert middel. Da faderen, George Bush, af Los Angeles Times' Robert Sheer blev spurgt, om der overhovedet kan tales om en 'vinder' af en eventuel atomkrig, svarede han:

'Man sikrer det politisk-industrielle lederskab og en vis procentdel af befolkningen; sørger for, at man tilføjer fjenden endnu mere ødelæggende skade, end fjenden tilføjer én; så har du en vinder.'

De har tænkt sig at bruge atomvåben i Irak Det vil starte et nyt atomkapløb på kloden - bare tusind gange værre end før, før Bush viser vejen til også at bruge dem.

9. Irak er kun begyndelsen.

Iran, Libyen, Nordkorea, Kina, Pakistan, Saudiarabien, Cuba nævnes som kommende jagtbytte. Tyskland er også på listen nu. Frankrig er på vej. Og Paven ...

Hele projektet er jo sygt, hr. statsminister. Men hvor mange mennesker skal lide og dø, hvor stor en del af kloden skal lægges øde? Det er det spørgsmål, der gør, at så mange mennesker vil stoppe denne proces, inden den går helt i spin. Du burde virkelig lytte, hr. statsminister. 30 millioner mennesker prøver

at få bl.a. dig til at forstå.

Hver dag er afgørende nu. 'England trækker sine borgere hjem fra Irak.' 'Amerikanere opfordres til at forlade Kuwait.' Sker katastrofen, og Irak, verdens ældste kulturnation, endnu engang smadres til pindebrænde af et medlem af Bush-familien, ser vi - bag paddehateskyerne - omsider konturerne af 'Den Nye Verdensorden'.

The Fortunate Son, der på bekostning af bedre kvalificerede fik adgang til universitetet uden at læse, som fik præsidentembedet uden at være valgt, Den Lykkelige Søn vil da erstatte Gud, Allah, FN, Karl Marx, den amerikanske forfatning, den danske grundlov og tyngdekraften. United Nations Of America. Der Er Et Yndigt Land udgår til fordel for Stars And Stripes. Vi bliver alle kurdere for Vorherre.

10. Jesus: Lad De Små Børn Komme Til Mig.

G. W.: Intet Barn Vil Blive Ladet Tilbage.

Hr. statsminister, ved du, at over 10 millioner amerikanske børn allerede nu ER blevet ladet tilbage i håbløs fattigdom, uden skolebøger, med forældre, der ikke har råd til at tage mad med hjem? Alt sammen, fordi milliarderne via militærets udgiftskasse via Halliburton og General Electric på forunderlig vis finder over i vennernes lommer, jf. Enron. Det er en god fidus. G. W. Bush har et militærbudget, der svarer til de næste 15 nationer på listen. Tilsammen.

11. Men, hr. statsminister. Vil det blive en succes? Er der ikke en lære at drage fra USA's nederlag i Vietnam? fra Hitlers fald? Romerrigets undergang? Jeg tør næsten ikke sige det: Er der ikke en lære at drage fra Farum Boldklub?? Kan penge alene afgøre historien?

12. Hr. statsminister. Du sagde noget i

retning af, at demonstranterne hjælper Saddam Hussein og hans diktatur. Ved du hvad, Anders? (Ja undskyld, men da I deroppe altid kalder Saddam Hussein for Saddam, går jeg ud fra, at I alle sammen har drukket dus engang i de gode gamle dage, da Saddam var blandt vennerne, så jeg tillader mig den frihed). Ved du hvad, Anders, jeg må tilstå, at vi har gennemskuet denne lille smarte detalje med 'Saddams diktatur' og 'Saddams rædselsregime', der udsendes koordineret i USA, Danmark, England og et par andre steder. Det er lidt pinligt at måtte sige det, men det er altså klart for ethvert barn, at I meget gerne vil aflede opmærksomheden fra de rædsler, I selv roder med.

Lad os lige slå helt fast: Sagen drejer sig ikke om Saddam Hussein eller hans diktatur. Det irakiske folk skal nok finde vejen til det demokrati, de vil have, når Bush-familiens intriger stoppes. De fredsvagter, som netop nu er i Irak, fortæller, at de irakiske børn bekymret spejder op mod himlen. Og det er ikke Saddam Hussein, de frygter at se komme flyvende deroppe. Det er amerikanske, engelske, danske bombemaskiner, de er bange for.

Er vi ikke først nødt til at stoppe den mere akutte trussel fra jeres ulovlige massedestraktionsvåben og snart 250.000 opmarcherede tropper?

13. En intern FN-rapport er netop lækket til offentligheden. Den fortæller bl. a., at 1,26 millioner børn vil dø i jeres aggressionskrig. Det er 1/3 af Iraks børn.

Anders Fogh Rasmussen. Tænk, hvis de 1,26 millioner små lig en dag ligger på trappen op til dit ministerium, som det blev mødrenes tradition i Pinochets Chile. 1,26 millioner små tamburiner, der ringler for dine ører, så du knap kan få din skønhedssøvn.

I forvejen er der de over en halv million små, der badet i deres familiers tårer døde som følge af SANKTIONERNE, der sørgede for, at kloakkerne, vandværkerne og hospitalerne, som blev smadret i Golfkrigens allerførste timer, endnu aldrig har kunnet repareres. 1,76 millioner små tamburiner for dine ører, hr. statsminister?

14. Og - hvornår vil du gå til FN med de diktaturer, I kalder 'vennerne', f. eks.

Kuwait, hvor millioner af arbejdere fra Filippinerne m.m. lever som slaver - kan tæves, voldtages, udbyttes efter behag? Husker du, hvordan Kuwaits 'kongefamilie' blev indsat af det britiske kolonistyre for at underminere Irak, dengang Irak var så fræk at nationalisere sin olie for at give befolkningen strøm, vand, skoler, skrive digte og spille på violin?

15. Alle 30 millioner demonstranter 15. februar ønsker, at Irak befrier sig for eventuelle masseudryddelsesvåben, og FN's inspektører er effektive. De destruerede i halvfemserne flere irakiske våben end hele Golfkrigen. Og uden at slå et eneste barn ihjel.

Hr. statsminister, er du uenig, når vi mener, at ikke kun Iraks, men ALLE masseudryddelsesvåben bør udryddes? Vi mener det meget alvorligt. Vi har, hr. statsminister, demonstreret mod Chiraqs prøvesprængninger på stakkels Mururoa, mod USA's og Sovjetunionens atomvåben. Modige fredsaktivister blokerer netop nu masseudryddelsesvåben i England. At udrydde masseudryddelsesvåben med masseudryddelsesvåben er, med et folkeligt amerikansk udtryk, 'like fucking for virginity'.

16. Kunne du ikke i stedet sikre, at FN befrires for Bush-klanens ugenerte trusler og bestikkelse i baglokalerne? Foregik det i byrådet i Sønder Omme, havde politiet for længst arresteret hele banden. Tænk hvor fedt, hvis du ordnede, at våbeninspektørerne efter Irak fortsatte på turné, så vi kunne komme af med gift og atombomber i Pakistan, Indien, Israel, Tyskland, Frankrig, USA ... Det miltbrand-pulver, nogle daværende Bush-modstandere i kongressen modtog pr. post, var fra den amerikanske hær. Ikke fra Osama eller Saddam. I stedet for Saddams 12 tomme skaller har G. W. 12.000 fyldte, skudklare atomspræghoveder stående. Yes. I USA ville der virkelig være fangst.

17. Kunne du ikke også stoppe de engelske og amerikanske bombemaskiner, der i årevis har spredt død og ødelæggelse i de såkaldte flyveforbudszoner i Irak? Nogle tror, at forbudszonerne er noget, FN har beordret. Du ved bedre. Flyvningerne provokerer, krænker Iraks luftrum. Slår folk ihjel lige så ulovligt. Men når Irak prøver at forsva-

re sig lidt en gang imellem, så siger I, at det er Irak, der krænker flyforbudszonerne??

Og hvis endelig en dag FN var nødt til at bruge militær magt mod nogen - så burde du da sørge for, at FN planlægger noget så utroligt vigtigt i et FN-samarbejde, hvis højeste mål er at undgå at skade mennesker og civile installationer. Som det er nu, sidder en afstumpet Donald Rumsfeld med hånden på startknappen til en bombning af Bagdad af størrelse som Hiroshima. Inklusive atomvåben. Du må handle hurtigt, hr. statsminister.

En krig mod Irak er lige kriminel, hvad enten det lykkes at få Chiraq med på holdet eller ej. Mener du at kunne dække dig bag en FN-resolution, som bliver lige så kriminel?

Bøjer sikkerhedsrådet sig, har nationerne ikke længere noget forum for international forståelse, fred og retfærdighed. Bush-klanen får det, de har manøvreret hen imod i alle de år, de chikanerede FN og f. eks. undlod at betale kontingent: al magten til Det Hvide Hus.

Kan du ikke se nu, at det er anti-krigsbevægelsen, der forsvare FN's charter og overlevelse?

18. Hr. statsminister, hvorfor skal jeg gå og skamme mig over at måtte høre på det lokale tv, at der i øjeblikket kun er et par lande tilbage, som aktivt støtter krigsidiotien, hvoriblandt - DANMARK! Og det lige efter den største fredsmanifestation i Danmark siden befrielsen! Holger Danske ville rotere med skægget i postkassen og sværdet i klemme i en knast i gulvet!

19. Endnu en virkelig hastesag, du bør tage dig af - dag og nat: det igangværende folkemord på palæstinenserne, og inden det fuldbyrdes i endnu en uhyrlig massakre og fordrivelse. Generation efter generation af palæstinensere er blevet snydt for deres barndom, liv, fred, lykke, hjem. 300 år gamle oliventræer rives op af israelske soldater; små børn skydes ned. Huse væltes ned over gamle kvinder.

Så længe dette spørgsmål ikke er løst, lider samtlige folk i regionen. Inklusive Israels jøder. Ja, alle jordens folk lider. FN vil være en skygge af sig selv, så længe Sharon, som allerede én gang er dømt i selve Israel, hver dag overtræder

flere hundrede FN-resolutioner om masseudryddelsesvåben, besættelse, folkeret, menneskerettigheder. Og Mellemøstens diktaturer bliver stående.

Du burde sige til din ven Bush, at den bistandshjælp på 15 - 20 millioner dollars OM DAGEN, Sharon får til at holde sammen på sit apartheidsystem, bør bruges til at reparere USA's forsømte skoler. Sker det, vil Mellemøsten forvandles. Tænk, hvor fantastisk, hvis en dag blege danskere kan sidde på en hyggelig arabisk fortovscafé i solen i Beirut. Nye utrolige muligheder - og du kunne blive en stor statsmand!

20. Nu hænger du og dine venner og jeres visionsløse tankegang som en gammel rusten jernkugle om benet på en menneskehed, der allerede er lysår forude for jer. Som den gamle Mandela, der står frisk som en teenager og taler jer midt imod - med et glimt i øjet, I nok aldrig vil ku' fatte. Almindelige folk ved det: at livet kan leves uden grådighed, uden uretfærdighed, uden vold og uden krig - og - at DET FAKTISK GODT KAN LADE SIG GØRE! Vi kan godt! Men se, hvordan hele kloden pludselig er ved at gå op i limningen. I kan bare ikke lede noget mere uden at det går galt.

Krigsmodstanden er hverken naiv eller tossegod. Når almindelige mennesker sætter sig i bevægelse for demokrati, retfærdighed, kærlighed og fred, er det fremtidens kultur, du allerede ser.

Grin du bare. Det er o.k. Vi andre, den gigantiske folkelige bevægelse i Danmark, England, USA, hele Europa, hele verden, er forenet om at prøve at forhindre, at millioner af mennesker skal lide og dø uden nogen mening. Forberede en verden uden vold og krig med denne verdensomspændende bevægelse som første sejr - en verden, hvor der er mad og skolebøger nok, hvor terror og krig er fremmed. Hvor israelske og palæstinensiske børn kan lege sammen under oliventræerne. Hvor vi mennesker får lov at glæde sig over hinanden uden angst - bruge menneskets vilde og utrolige kreativitet til at rydde op efter jeres æra og gøre kloden bedre og bedre for alle.

Kender du Martin Luther Kings bemærkning? '*Vi mennesker har valget mellem at leve sammen som brødre - eller dø sammen som idioter.*'

Om USAs militær aggression mod Irak

Uddrag af dokument vedtaget af PLI - Irans Arbejdets Partis - CK

Saddams regime er endnu mere kriminelt end imperialisterne fortæller, og endnu farligere end Saddam er de imperialister, som i mange år samarbejdede med ham, var hans rådgivere og som ansprede ham til at smide kemiske våben over Iran og Kurdistan. Vi siger, at de amerikanske, britiske, tyske og franske imperialister udrustede Irak med den teknologi til kemiske våben, som blev kastet ned over Iran under den 8 år lange krig mellem Iran og Irak.

Vi siger at imperialismagterne forlængede krigen mellem Iran og Irak for at sælge militærudstyr for milliarder af dollars til begge sider, og svækkede disse to lande, så de ikke kunne være en trussel mod den israelske zionisme. De amerikanske imperialister udstyrede Saddam med satellitbaserede efterretninger om de iranske troppebevægelser, og benægtede tilmed offentligt, at Irak brugte kemiske våben mod Iran.

Vi siger, at USA nu taler om nogle få Scud-missiler, som Irak brugte mod Israel, som eksempel på at Saddam 'udgør en trussel mod verdensfreden', men de sagde ikke et ord, da hundreder og atter hundreder af Scud-missiler regnede ned over iranske byer. Hvor er den menneskelige samvittighed?

Vi siger, at USA faktisk gav Saddam grønt lys til at invadere Kuwait, og da kurderne rejste sig mod Saddam, så de amerikanske styrker til, da de blev slået i tusindvis.

Vi spørger hvem der er farligst for verdensfreden - det nuværende svækkede og ødelagte Irak med en dårligt udrustet hær, eller den amerikanske imperialisme med en til tænderne rustet aggressionshær?

Vi spørger hvorfor Irak ikke var en trussel mod verdensfreden, dengang det var stærkt og havde en hær udrustet med masseødelæggelsesvåben under krigen mod Iran, og hvorfor det nuværende knækkede Irak er det?

Vi siger, at det ikke var irakiske atombomber, som forurenede Mellemøst-regionen for de næste 4 milliarder år, men de amerikanske fremstillede forarmede uranbomber som blev kastet

over Irak i den første Golfkrig. Vi siger at det er en forbrydelse mod menneskeheden, ligesom nedkastningen af de to atombomber over Hiroshima og Nagasaki var det.

Vi siger at folket frygter den reelle israelske atombombe mere end det frygter Saddams imaginære atombombe. Vi er mere bange for atombomberne i hænderne på det islamiske terrorregime i Pakistan end Nordkoreas 'atombombe'.

Vi siger at mens de amerikanske imperialister taler om den fare Saddam skulle udgøre mod folkets liv, så har de selv dræbt næsten en million irakiske børn som følge af de amerikanske sanktioner mod Irak.

De amerikanske imperialister vil have absolut kontrol over Mellemøsten ved at ødelægge den irakiske nations materielle liv. De har også i sinde at forbinde Det Kaspiske Hav med Den Persiske Golf og Middelhavet.

USA vil i Irak gentage erfaringerne med 'Nordalliancen' i Afghanistan med hjælp af den tyrkiske hær og de irakiske proimperialistiske kurdiske kræfter. De amerikanske krige mod Afghanistan og Irak er af samme karakter og har som mål at styrke det amerikanske hegemoni og vinde fuld kontrol over Mellemøstens energiressourcer.

I løbet af krigen mod Irak og i overensstemmelse med den detaljerede og nøje beregnede plan og på de amerikanske monopulers anbefaling, vil USA ødelægge mange irakiske sværindustrier, så de kan blive genopbygget i 'fremskridtets' og 'menneskelighedens' navn under slavebindende traktater med det kommende marionetregime. Skænderiet om fordelingen af krigsbyttet er allerede begyndt og hver eneste imperialistmagt søger at få en større andel. Den amerikanske imperialisme vil snuppe oliekluderne i det nordlige, sydlige og østlige Irak, som er af høj kvalitet, og vil udvinde olie ubegrænset i årevis fremover. Den fine irakiske olie vil fylde de amerikanske olieselskabers brønde, så den energi, de amerikanske industrier behøver, er sikret i de næste 20 år. Dette røveri vil finde sted på det besatte Iraks

jord uden for selv marionetregimets kontrol. I normalt sprog kaldes noget sådant for gangstervirksomhed. Det Anglo-Iranske Olieselskab gjorde det samme ved Iran før dr. Mossaddegh nationaliserede olieindustrien. Briterne oprettede hemmeligt rørledninger fra den iranske by Abadan til byen Basra i Irak og plyndrede den iranske olie. Disse rørledninger var i brug under de korrupte regimer under shahen af Iran og Hashemi, det irakiske kongedømme, selvom den anglo-iranske traktat mellem Iran og UK eksisterede. Dette vilde rov blev afsløret af det iranske folk på dr. Mossaddeghs tid og bragt til ophør.

USA-imperialismen håber at spalte OPEC ved at kontrollere den irakiske olie og vil prøve at sænke olieprisen ved at have monopol på Mellemøstens oliefelter. Dette vil vanskeliggøre produktionen af olie i Nordsøen og Rusland. Det vil skade de olieproducerende lande enormt, især dem, hvor olien har den væsentligste eksportvare. USA's dominans og besættelse af Irak vil øge den økonomiske fattigdom i Iran.

De amerikanske imperialister vil tage kvælergreb på de tyske, franske, russiske og andre imperialistivaler ved at besætte regionens oliekluder og ved at kontrollere olieforsyningsvejene. Monopolernes USA vil skabe en monopolsituation, hvor ingen magt kan modstå dets diktater. Den amerikanske strategi for 'forebyggende angreb' skal undertrykke rivaliserende kræfter, mens de endnu er svage. Olie er denne undertrykkelses økonomiske våben.

USA-imperialismen søger allerede at omringe Kina, og betragter de to tæt befolkede lande Indonesien og Indien som mulige allierede i dette forsøg. Den kinesiske regering kender det amerikanske kort og styrker sin militære og økonomiske magt.

Disse og andre modsætninger giver et billede af den fremtidige udvikling af begivenhederne i Sydøstasien. Hverken kineserne eller inderne er for den amerikanske kontrol over Mellemøstens olie.

Det er grundlæggende uden betydning hvilke våben Saddam har eller ikke har. USA har flere masseødelæggelsesvåben, som er mere dødbringende end hvad Saddam angiveligt har. Hvis det at besidde masseødelæggelsesvåben er en forbrydelse mod menneskeheden – og det mener vi det er – skulle alle disse våben forbydes fra alle lande i verden, og produktionen af dem være en forbrydelse mod menneskeheden. En upartisk international organisme bør oprettes for at inspicere hvert eneste land med henblik på totalødelæggelse af masseødelæggelsesvåbnene. Det er George Bush, ikke Saddam, som er uenig i dette forslag.

Vi siger at kurdernes problemer og shiiternes problemer i det sydlige Irak overhovedet ikke bekymrer USA eller dets allierede. USA's og dets allieredes hensigt er ikke at 'frelse det irakiske folk'. USA har aldrig haft til hensigt at frelse nogen nation i verden fra despotisme eller diktatur. Den amerikanske hær er ikke en befrielseshær, men en besættelsesmagts hær, en invaderende og dominerende stats hær.

Vi gentager at det de amerikanske mål med denne krig er at røve de irakiske olieletter og styrke dets strategiske positioner. Den amerikanske invasion og besættelse af Irak må bedømmes ud fra disse mål og ikke på grundlag af hårdheden af Saddams grusomhed eller diktatur.

De, som ikke forstår at de irakiske araberes undertrykkere også vil være de irakiske kurderes og shiiters undertrykkere handler som imperialistlakajer og reaktionære i regionen, og som blinde nationalchauvinister, om fører kurderne og shiiterne fra den ene slagtebænk til den anden. De amerikanske mål er ikke at etablere demokrati og frihed i Irak, Kuwait, Saudi-arabien, Iran eller Kurdistan. De amerikanske selskaber vil hugge og tømme Kirkuks, Mosuls og Khanegains oliebrønde i irakisk Kurdistan som de vil det i andre dele af Irak. De i regionen, som er blevet de amerikanske aggressorers allierede i at styrte Saddam-regimet er selv fangevogtere for regionens folk.

Som vort parti tidligere har erklæret, vil det nationale spørgsmål blive et udgangspunkt for national opstand mod

imperialistisk undertrykkelse, tyranni og optræden som verdenspoliti. De, som opfordrer folket til at erstatte revolutionær og kommunistisk patriotisme med kosmopolitanisme tjener imperialismen og zionismen. Marxist-leninisterne må gennem arbejderklassens parti vinde ledelsen af de revolutionære nationale bevægelser og lede disse til at ødelægge de imperialistiske alliancer og til socialisme. Marxist-leninisterne vil ved at deltage i og lede de nationale bevægelser fjerne grundlaget for de islamiske terroristers og fundamentalisters vækst, som afsporer den antiimperialistiske massekamp og som tilføjer arbejderklassens bevægelse ubodelig skade.

Situationen i Tyrkiet er allerede kritisk. Mens det overvældende flertal af det tyrkiske folk er modstandere af krigen mod Irak, har den tyrkiske regering anmodet om, at Tyrkiet huser 80.000 amerikanske soldater i fem år. Denne anmodning er en indikation af at USA planlægger at blive i regionen i årevis. Tyrkiets politiske og økonomiske krise vil øge faren for islamisk fanatisme og terrorisme.

De amerikanske imperialister har også øget presset mod Iran. Den tidligere shahs officerer og SAVAK-agenter, som er flygtet fra Iran, er blevet genak-

tiveret efter grønt lys fra de amerikanske myndigheder. Monarkister af alle slags beder til et amerikansk angreb på Iran i håb om at genvinde politisk magt. De detroniserede og kroneløse tronprætendent til det iranske kongedømme – shahens søn – rejser frem og tilbage mellem Washington og London for at vinde støtte fra imperialisterne. De konservative i Iran søger at tilfredsstille den amerikanske regering. De lukker øjnene for de amerikanske krænkelse af de iranske luftrums- og havgrænser. Frygten for den interne situation og forsøget på at behage den amerikanske regering har bragt de konservative og reformkræfterne tættere på hinanden. Det iranske kleresi er villig til enhver indrømmelse og enhver modbydelighed for at bevare deres politiske magt.

Det er de iranske marxist-leninisters pligt at forene sig i ét enkelt parti for at kunne lede massernes protestbevægelse. Det er kun gennem kommunistisk ledelse fra en enkelt organisation, der er rustet i den proletariske disciplins ånd, at man kan udnytte de muligheder, som den ny situation kan bringe, i folkets og arbejderklassens interesse.

*Særnummer af Toufan, februar '03
Oversat af KP.*

Anker Holm: 'De røde vender altid tilbage'

Bestil nu

**Oktober Bogbutik
Willemoesgade 58E
2100 København Ø**

Anker Holms selvbiografi er en gløddende bekendelse til kommunismen og til socialismens sejr i det 21. århundrede.

"Anker Holms bog giver troen på menneskers længsel og håb videre til en ny generation med optimisme og livskraft. Læs den, brug den og lær!"

B.C. Andersen, Arbejderforfatter

"Set i lyset af de mange udgivelser, der er kommet de sidste år om forbrydelser begået i kommunismens navn er det beskæmmende læsning. Side op og side ned med glorificering af Stalin og Lenin .."

Bent Birk Kristensen, lektorudtalelse

**Oktober Forlag
248 sider. Pris 195,- kr.**

5. marts 1953 - 2003

Den 5. marts er det 50 år siden, Stalin døde.

I Moskva åbner i disse dage en kæmpeudstilling om Stalin. Man viser blandt andet de mange gaver og hilsener, Stalin modtog som leder af Sovjetunionen fra 1924 til 53. Det er ikke en officiel regeringsudstilling. Putin kan ikke lide Stalin, og den udenlandske presse kalder det nostalgi og længsel efter 'den stærke mand'.

For nylig markerede russerne en anden mærkedag: 60-året for sejren ved Stalingrad, der betød det afgørende vendepunkt i 2. verdenskrig. Fra da af gik Hitler og nazismen undergangen i møde.

Da Stalins fjender i Sovjetunionens Kommunistiske Parti greb magten umiddelbart efter hans død – og mange mener, han blev myrdet af dem – bestod en del af den ny linje, som under Hrustjov og hans efterfølgere med tiden førte til socialismens undergang og Sovjetunionens opløsning, i et 'opgør med arven fra Stalin-tiden'. Blandt andet fik Stalingrad ('Stalins by') nyt navn: Det kom til at hedde Volgograd.

Men russerne vil have navnet Stalingrad tilbage. Lokalparlamentet i Volgograd har besluttet det. Det blev fremført massivt af veteranerne fra krigen under fejringen af 60-årsdagen for sej-

Fra demonstration mod Irak-krig ved den amerikanske ambassade i Moskva

ren ved Stalingrad, for byen lever en underlig dobbelt eksistens: som et mytisk levn fra en heroisk periode i historien – og som nutidens genopbyggede, men af råkapitalismen forarmet by.

Den russiske præsident har afvist kravet om at byen får sin identitet tilbage.

Verdens opmærksomhed fokuserer i disse dage på en ny imperialistisk røver-

krig: Det planlagte amerikanske overfald på Irak for at sikre sig dets olie og den strategiske kontrol over regionen.

En pizzamand på Fanø, der støtter det amerikanske røvertogt, bliver kraftigt promoveret i medierne, fordi han ikke vil servere pizza'er for tyskere og franskmænd, fordi deres regeringer har taget afstand fra denne krig. Hans argument: USA var de store befriere under anden verdenskrig. Danmark og Europa skylder derfor supermagten ubegrænset loyalitet.

Selvfølgelig er manden hjernevasket af amerikansk propaganda, der fremstiller den dødbringende US Army som nutidens befrier, og ikke som imperialismens aggressive slagstyrke og besættelsesmagt, som har været dens rolle talrige gange før og ikke mindst efter 2. verdenskrig. I den amerikanske propaganda eksisterer det socialistiske Sovjetunionen og Stalins afgørende rolle for Hitlers nederlag ikke.

Af en for længst afdød at være er Stalin usædvanlig levende: Hans portræt optræder også hos de russiske demonstranter foran den amerikanske ambassade i Moskva ved demonstrationer mod Irak-krigen.

Den borgerlige propaganda sværter hver dag Lenin og Stalin til. Det første, mange venstrefløjpartier fortæller deres nye medlemmer, er, at Stalin var en diktator, og at socialismen i Sovjetunionen under Stalin ikke var socialisme. Stalin lever – og derfor bekæmpes han. Det kan være det er fordi socialismen ved hans død for 50 år siden stod stærkere end nogensinde: Kina var befriet, Østeuropa var befriet, de gamle kolonier var i færd med at befri sig. Kommunisterne var den stærkeste globale politiske bevægelse.

Antistalinisterne, der myrdede ham og satte kurs mod kapitalismen, ødelagde socialismen og banede vejen for USA's stilling som altdominerende supermagt.

Derfor er det ikke bare gamle sovjetborgere, der af egen erfaring kan sammenligne Rusland dengang og nu, som hylder Stalin i dag. Alle, der ikke er hjernevaskede, burde gøre det.

- lv

Læs den, brug den og lær!

Om Anker Holms erindringsbog 'De røde vender altid tilbage'

I en tid hvor borgerskabets betalte medieludere endnu engang vender verden på hovedet og lægger løgn på løgn til et babelstårn, der skal glorificere mammon og USA's verdensherredømme, er det godt og lærerigt at stifte bekendtskab med Anker Holms erindringer 'De røde vender altid tilbage' – en ærlig arbejder og revolutionær, der aldrig lod sig købe, bestikke eller rukke om det nødvendige: at kæmpe for socialismen.

Anker Holms liv og virke har været solidt forankret i den marxistisk-leninistiske teori. Han er et eksempel på klasseholdning og tro på menneskers længsel og håb. Anker Holms bog giver troen på menneskers længsel og

håb videre til en ny generation med optimisme og livskraft.

Læs den, brug den og lær!

Lad så de, der svigtede, som aldrig var kommunister, som aldrig har forstået, hvad arbejderklasse er, og som i deres ungdom kravlede på nakken af den, stille sig op i køerne til interviews og fede stillinger.

De glemmes af historien.

Anker og hans lige ikke!

B.C. Andersen
Arbejderforfatter

De røde vender altid tilbage,
Oktober Forlag, 248 sider, 195 kr.

Ingen krig mod Irak – Israel ud af de besatte palæstinensiske områder

Boycot Israel Kampagnen udtaler sin protest mod en kommende krig mod Irak.

USA's krig mod Irak har intet med fred og sikkerhed for Mellemøstens befolkninger at gøre. Tværtimod har den med økonomiske og politiske interesser at gøre, herunder interesser i kontrol med Mellemøstens olie.

En krig mod Irak vil bringe spændingerne i Mellemøsten til bristepunktet – med uoverskuelige konsekvenser og tab af menneskeliv som følge.

Det kan frygtes at Ariel Sharon, en af USA's og præsident Bushs ivrigste støtter i krigen mod Irak, vil benytte en krig mod Irak og verdens fokus på krigen til at iværksætte etnisk udrensning og fordrivelse af palæstinenserne.

Der er ikke behov for krig og sanktioner mod det udsultede irakiske folk. Der er heller ikke behov for yderligere

terror og krigshandlinger mod det palæstinensiske folk.

**Stop USA's krigsplaner mod Irak!
Israel ud af de besatte områder –
NU!**

Boycot Israel!

*Boycot Israel Kampagnen
22. februar 2003*

Åbent brev til Folketinget

På et offentligt møde lørdag den 1. februar 2003, afholdt af DmH (Dokumentationscenter mod Historieforskningsfalskning), indledte tidligere folketingsmedlem og forbundsformand Hardy Hansen om mødets emne: PET-kommissionens arbejde med udgivelsen af en hvidbog om Danmarks sikkerhedspolitiske situation fra 1945 til 1989.

Mødet fastslog, at hverken den nuværende eller den forrige regering har forsøgt at få PET-kommissionen eller Dansk Udenrigspolitisk Institut (DUPI) til at åbne dørene for offentligheden for de resultater, der må være nået efter årelange undersøgelser i de to offentlige styrelser.

Folketinget vedtog for få dage siden, at der skal være størst mulig åbenhed. Samtidigt var der et stærkt ønske om at øge adgangen til de offentlige arkiver og til etablering af et ankenævn, der får mulighed for at behandle afslag på arkivadgang.

På den baggrund opfordrer mødets deltagere til, at de oplysninger, der nu ligger klar i PET-kommissionen og DUPI, straks offentliggøres. Mødet ønsker også, at der bliver fremlagt en fast tidsplan for de to offentlige institutioners arbejde, som sikrer, at undersøgelserne kan afsluttes i indeværende kalenderår, samt at nye høringer i kommissionen bliver afholdt for åbne døre og ikke som hidtil for lukkede døre.

Nye oplysninger for få uger siden viser, at SÄPO (Sveriges sikkerhedspoliti) op-

gennem 1960'erne registrerede 124.000 svenskere som kommunister og sympatiserende. Med de tætte relationer mellem de to landes efterretningstvæsnere må det befrygtes, at en tilsvarende stærkt kritisabel politisk registrering har fundet sted i Danmark. Derfor ønsker mødets deltager nu fuld åbenhed om de politiske registreringer.

Vi henleder Folketingets opmærksomhed på, at en ny arkivlov blev vedtaget 3. december, som i endnu større udstrækning bliver en lov, der hindrer fri adgang til offentlige arkiver, samtidigt med, at det er gjort umuligt at klage over afslag på arkivadgang.

På den baggrund gør det et vist sørgmuntret indtryk, at en enkelt person, nemlig den gennem mange år vildt jagende venstrefløjsmodstander, Dansk Folkepartis skabsmedlem, pro-

fessor Bent Jensen, nu personligt har fået tilladelse af statsministeren til at få adgang til alle arkivalier af enhver art både i rigsarkiv, landsarkiver og endog i ministerier og styrelser, hvor arkiverne ikke er afleveret endnu.

Mødet vil derfor rejse det spørgsmål, om statsministeren har banet vej for en ny arkivpraksis, som kunne finde politisk støtte i Folketinget, så det kunne komme til at gælde alle, der søger om adgang til de offentlige arkivalier.

**Vedtaget på mødet 1. februar.
På mødets vegne:**

Leif Larsen (mødeleder),
formand for DmH
Faubjergvej 26, 4300 Holbæk,
59 46 24 57 / 28 76 28 35
leif.eigil@larsen.tdcadsl.dk
http://hjem.get2net.dk/DmH/
Holbæk, den 5. februar 2003.

Gorbatjov

fortsatte og forstærkede sine forgængeres politik

- inden det knirkende og faldefærdige Sovjet,
- anført af det falske kommunistiske parti, - brød sammen, -
- trækker spor ind i andre nuværende partier,
- som herhjemme, - DKP/ml - KPID - Fælles Kurs - DKP,
- som på kryds og tværs, - vil slå pjalterne sammen,
- men for disse klasseforrædere,
- der kendetegner revisionister i et væk,
- vil Gorbatjov effekten her på sigt virke lammende, og få samme dræbende effekt.

Strøtanker uge 9

Der er mange tanker, der skal tænkes, når vi står ved en verdenshistorisk skillevej, som nu og det er svært at tænke på andet end den truende krigsfare og den eksplosivt voksende krigsmodstand.

Til alle jer, der endnu ikke har haft tid eller mulighed for at kaste jer ud i kampen mod krigen: Det er den mest fantastiske oplevelse, jeg nogensinde har haft.

Hver eneste dag og nogen gange hver time er der nye tegn på, at der bliver flyttet nogen milepæle:

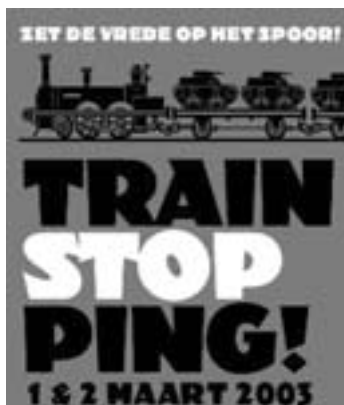
- at nye mennesker går med, at krigsmodstand kommer fra nye og uventede steder og grupper.

- at grænserne flyttes for hvilke aktioner, der tages i brug: Internationale brigader fra Spanien, Havneblokader i Grækenland, 'trainstopping' i Belgien og Holland, lufthavnsblokade i Irland er nogen af de måder fredsaktivister forsøger at forhindre krigsmateriel i at nå frem.

- og **DET HJÆLPER**, i november var Scott Ritter 100% overbevist om, at krigen ville starte i december, lige siden er deadlines konstant blevet flyttet

Men det kræver at vi holder fast og for hver dag udvider og optrapper vores kamp på alle mulige forskellige måder.

En af de aspekter vi ikke har fat på endnu er at få irakerne i Danmark med. Ved du, at der bor 30-35.000 irakere i

Danmark? Nej, det vidste jeg heller ikke før jeg fik det at vide af en iraker, der kom for at deltage i lokalgruppen i Ingen krig mod Irak. Havde du lagt mærke til hvormange butikker, der ejes/betjenes af irakere? Det er rigtig mange af de såkaldte 'indvandrerbutikker' og en hel del andre. I løbet af de sidste 14 dage har jeg mødt rigtig mange irakere, fordi jeg har delt løbesedler og plakater ud om krigsmodstanden. Af alle dem jeg har mødt har der kun været én, fra nordirak, der støtter en krig.

Forleden viste tv et indslag om en dansk iraker, der vil melde sig til krigstjeneste via uddannelse i Ungarn og videresendelse som støtte til de amerikanske tropper i Irak. Han var forresten ven med krigsforbryderen i Sorø, Kharadzi.

En af mine irakiske venner sagde: Han håber på at kunne besætte en toppost i et nyt USA-støttet regime og Kharadzi ved jeg er krigsforbryder, jeg har været soldat mens han havde en toppost i den irakiske hær.

Jeg tror at det er vigtigt at irakerne i Danmark kommer med i krigsmodstanden. Der er brug for at vi får flere ansigter på, at vi oplever dem som den del af det danske samfund, de er. Mennesker som os af alle slags, og en del af klasse-samfundet som os.

En milepæl i kampen for at få inddraget flygtninge og indvandrere i den danske klassekamp, på den plads, hvor de hører til: Sammen med deres klassefæller.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK

København

Willemoesgade 58 E

2100 København Ø

35 43 49 50

Åbningstid:

Mandag 13-17.30

Torsdag 13-17.00

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12-17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

86 18 40 06

Åbningstid:

Man, ons, fre 14-17.00

Tilmeld dig allerede nu

APK-SOMMERLEJR 2003

Lørdag den 5. juli til fredag den 11. juli (Nordfyn)

Indsigt - debat - samvær

En aktiv rød sommerlejr - med gode muligheder uanset alder.

Ungdomslejr 2003

DKU holder samme sted sin ungdomslejr

Priser:

Voksne 1140 kr. Reduceret pris
arbejdsløse/studerende/ung-
domslejr 900 kr. Børn under 7
gratis, 7-13 270 kr.

Tilmelding og oplysning:

APK-Fyn
Skibhusvej 100, 5000 Odense C
tlf: 66 14 89 83 - 20 95 32 17
e-mail: oktoberfyn@get2net.dk

Den virkelige *Fredspligt!*

Skotske lokoførere nedlægger arbejdet, når de sættes til at transportere krigsmateriel.

Græske arbejdere deltager i demonstrationer, der forhindrer NATO-skibe i at lægge til kaj. Tog med militærudstyr og taktiske våben bliver stoppet i Italien af arbejdere og andre i den civile ulydighedsbevægelse.

USA's eget bagland protesterer og aktionerer!

Den amerikanske arbejderbevægelse har stiftet *U.S. Labor Against the War*, som er en omfattende bevægelse, der udtaler og markerer sig med stor respekt:

- Som fagforeningsaktivister har vi ansvaret for informering af alle arbejdende mennesker om emner, der omfatter deres liv, job, og familier, og at blive hørt i den internationale debat.

- Vi ved, at ofrene af enhver militær aktion i Irak vil være sønnerne og døtrene af arbejderklassens familier, som deltager i de militære styrker, og den uskyldige irakiske befolkning, som allerede har lidt så meget.

"U.S. Labor against the war" har også været deltager i et internationalt on line-møde med repræsentanter for 130 millioner arbejdere kloden over. Herfra lyder det:

- Dette er den første gang i historien, at verdens arbejderbevægelse har mødtes og talt med fælles stemme om et emne, der vækker stigende international bekymring.

Danmarks arbejderklasse kan med stolthed slutte sig til den internationale bevægelse mod krig – med eller uden Sikkerhedsrådets mandat.

Faglig kommentar

Det er ikke en ubetydelig protest, der her er tale om. Det er faktisk den afgørende baggrund for, at Bush har været tvunget til at udskyde sit angreb på Irak. Det er et faktum, at der er en verdensomspændende modstand mod krigen, at den er forankret i arbejderklassen, at den er voldsomt udbredt i den krigsførende parts og dens allieredes hjemlande, i deres befolkninger og i arbejderklassen.

I Danmark er modstanden også udtalt og markant. Det vidnede de omfattende demonstrationer landet over den 15. februar alt om. Det er en uomtvistelig kendsgerning, som selv de ypperste borgerlige medier ikke kunne komme uden om – trods løgne og tilsvininger. Op mod hundredtusind danskere gav denne dag udtryk for deres afsky over for de kommende krigshandlinger. Vi blev skudt i skoene, at det var en støtte til Saddam Hussein. Den borgerlige

presse købte politiets "neutrale" oplysninger om, at blot 10-12.000 demonstrerede i Københavns gader – trods det faktum, at demonstrationen strakte sig på begge sider af kanalen!

Danmarks arbejderklasse kan med stolthed slutte sig til den internationale bevægelse mod krig – med eller uden Sikkerhedsrådets mandat. Det er denne bevægelse, som kan stoppe en af de mest modbydelige krige set i menneskehedens historie. Det er denne bevægelse, der i givet fald krigen kommer i udbrud, der kan og skal stille de ansvarlige over for krigsdomstole. Det er denne bevægelse, som i tilfælde af et krigsudbrud kan og skal kræve kapitalismen afviklet til fordel for et globalt socialt samfund, der ombytter et kynisk profithungrende mindretals interesser med et socialistisk samfund.

Danmarks officielle fagbevægelse har i stor udstrækning tilsluttet sig krigsmodstand, men mange forbund har betinget sig retten til at støtte krig, hvis FN's Sikkerhedsråd giver grønt lys. FN har intet mandat til at udløse en aggressionskrig. Det er simpelthen ikke indeholdt i FN's charter. Sikkerhedsrådet med fem bestemmende lande udgør ikke "Verdenssamfundet". Sikkerhedsråd eller ej: Dette handler om kampen mod USA's magtelites kamp mod hele verdens undertrykte folk og nationer.

FJ

